

== Velja po pošti: ==
Za celo leto naprej . . . K 28.—
za en mesec . . . " 2-20
za Nemčijo celoletno . . . " 29.—
za ostalo inozemstvo . . . " 35.—
V Ljubljani na dom:
Za celo leto naprej . . . K 24.—
za en mesec . . . " 2.—
V upravi prejemati mesečno . . . 1-70
== Sobotna izdaja: ==
za celo leto " 7.—
za Nemčijo celoletno . . . " 9.—
za ostalo inozemstvo . . . " 12.—

SLOVENEK

== Inserati: ==
Enostopna pettivrsta (72 mm):
na enkrat po 18 v
na dvakrat " 15 "
na trikrat " 13 "
za večkrat primeren popust.
Poročna oznanila, zahteve, smrtneice itd.:
enostopna pettivrsta po 20 vln.
== Poslano: ==
enostopna pettivrsta po 40 vln.
Izhaja vsak dan, izvenredno ne-
delje in praznike, ob 5. uri pop.
Redna letna priloga Vesni red

Uredništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6/III.
Rokopisi se ne vračajo; nefrankirana pisma se ne
sprejemajo. — Uredniškega telefona št. 74.

Političen list za slovenski narod.

Upravištvo je v Kopitarjevi ulici št. 6. — Račun
poštne hranilnice avstrijske št. 24.797, opreme 26.511,
bozn.-hero. št. 7563. — Upraviškega telefona št. 188.

Nove zmešnjave na Balkanu.

(Izvirno poročilo »Slovenca«. — A. B.)

Sofija, 13. junija 1915.

Bolgarija se še ni odločila in se menda ne bode niti do tačas, ko bodo po osem- do desetdnevnem potovanju preko nevtral- nih in vojujočih se dežel došle te vrste v tisek.

Diplomacija trojnega sporazuma dela na vse kriplje, da bi privabila Bolgarijo na svojo stran. Ponuja ji mejo Midia—Enos in del srbske in grške Makedonije. Za to pa bi morala bolgarska armada poseči pre- čež z orožjem vmes in takorekoč sama pre- vzeti Carigrad; potem pa lahko demobili- zira. Makedonijo dobi pa po vojni, ne da bi bilo potrebno z orožjem jo prevzeti.

Bolgarska vlada odgovarja na to: Kdo nam jamči, da bodo Grki in Srbi dobro- voljno odstopili dotične pokrajine? — Ako ruska diplomacija ni v stanu Srbe in Grke sedaj pregovoriti, da bi odstopili »bolgar- sko Makedonijo« Bolgarom, bo njeno pri- zadevanje po vojni ravno tako brez- uspešno.

Avstrijska in nemška diplomacija pa deluje baje v Carigradu pred visoko porto na to, da bi Turčija Bolgariji dobrovoljno odstopila Trakijo do črte Midija—Enos, ko si zadrži stari turški del Odrina, a novi del »Karagač«, naseljen večinoma s krist- jani, z železnično postajo vred da izroči Bolgarom. Stari del mesta je mohameda- nom svetišče zaradi grobov raznih sulta- nov i. dr. Ta ima veliko večji pomen za Turke kakor pa novi »evropejski« del. To- rej bi prišli v Trakiji Bolgari na miren na- čin v posest istega ozemlja, kakor jim predlaga trojno soglasje, naj ga vzamejo z orožjem. Glede Makedonije pa veli diplo- macija dvozveze: vzemite si jo z orožjem, kolikor morete!

To je čudna dilema: na eni strani se stavlja v izgled Trakija z orožjem, Make- donija eventuelno brez orožja; na drugi strani Trakija brez orožja, Makedonija z orožjem.

Bolgarski minister zunanjih zadev bi moral biti moder kakor Salomon, da bi v tem oziru pravo zadel. Zato pa je vsak od- govor bolgarske vlade, kakor nasproti di- plomaciji trojnega sporazuma, tako proti diplomaciji dvozveze neopredeljen, samo da se čas pridobi. »Kommt Zeit, kommt Rate«, tako si misli dr. Radoslavov — in čaka.

A ruski poslanik Savinski potuje med

Sofijo in Nišem ter mešetari pri Pašicu glede Makedonije v korist Bolgarije. Pašić si pa tudi ne upa ničesar odstopiti, ker vé, da ni sam gospodar položaja, nego vojna liga, kateri zapoveduje srbski prestolo- naslednik Aleksander.

Ta liga pa pravi: »Z orožjem smo Ma- kedonijo pridobili, z orožjem jo bomo proti vsakemu branili!«

V tem negotovem položaju je danes Bolgarija in ž njo vred sosedne države na Balkanu.

A v novejšem času se je pojavilo še albansko vprašanje v novi obliki: Srbija okupira Albanijo. To pa ves po- ložaj še bolj otežuje.

Srbi so vpadli v deželo, katera je for- melno sicer pod evropskim protektora- tom, a v resnici je nikdo ne brani. Srbi imajo namen, prvič svojo južno mejo na ta način zavarovati, drugič dobiti »okno« do Jadranskega morja. Ako se pri tem trajno poveča njihovo ozemlje, seveda — nič ne škodi. A proti trajnosti srbske okupacije Albanijske protestirali so prvi Italijani; se- daj pa protestirajo — Bolgari, kateri so prepričani, da bo de la okupacija povzro- čila nove komplikacije na Balkanu.

Pri tem sodijo Bolgari takole: Albanija še vedno obstoji na temelju londonskega dogovora kot samostalna kneževina. Vsako rušenje njene samostalnosti pomeni rušenje »balkanskega ravnotežja«, ki je določeno po bukaškem dogovoru. Ta dogovor je najmanj v interesu Bolgarije, katera komaj čaka, da se isti razruši. Zato bi morala bolgarska vlada reči svojo be- sedo glede narušenja balkanskega »ravno- težja«. Vsak korak, katerega napravijo Srbi v Albanijo, mora Bolga- rija odmeriti s petimi koraki v Makedonijo.

Ako pokrovitelji Srbije tega Bolga- rom ne bi dovolili, tedaj pride v kratkem času do prav resnih konfliktov na Balkanu.

Tako presojajo bolgarski in rumunski politiki najnovejši položaj, katerega je pač povzročila Srbija s svojim nastopom v Albaniji.

Že zdaj si bolgarski diplomati umijejo roke, češ, mi nismo krivi, ako se vsled tega pojavijo nove zmešnjave na Balkanu.

Uradni dnevi deželnega glavarja dr. Šušteršiča v radovljiškem okraju.

Dne 15. t. m. to je v torek so se pova- bilu g. deželnega glavarja odzvali skoraj

vsi župani, župniki, občinski svetovalci in odborniki iz radovljiškega okoliša ter se udeležili napovedanega uradnega dne v dvorani, kojoj je v ta namen dal c. kr. okr. glavar g. Župnek na razpolago.

G. dež. glavar je obrazložil pomen uradnega dneva. Naš okraj spada med ogrožene okraje, saj smo v neposredni bli- žini bojišča. Potreba je, da se pomenimo o vseh potrebah, da si olajšamo težkoče in bremena, da smo pripravljeni za vsak slu- čaj. Poslanec Piber je prosil g. deželnega glavarja, naj na pristojnem mestu opozarja, da je naš okraj glede človeškega materiala popolnoma izčrpan, dali smo vse. Prosimo tudi, naj se nam prizanaša z rekvizicijo konj; kar imamo, nujno potrebujemo za do- mače delo. Za košnjo prosimo, naj se nam vrnejo vsa jza 14 dni močje. Da bomo mo- gli izvrševati pašo, zato smo naprosili g. dežel. glavarja, da izposluje legitimacije pastirjem. Gosp. dežel. glavar je obljubil, vse prošnje in pritožbe po možnosti upo- števati. Povedal je, da danes ima vojaška oblast vso moč, in da le s prošnjo moremo doseči, kar dosežemo.

Najvažnejše je vprašanje rekvizicije ži- vil. Nujno potrebuje naš okraj za življenje koruze. Gosp. dež. glavar si je zaproseno kvantiteto posameznih občin zabeležil ter bo po možnosti posredoval, da jo čim preje dobimo.

Gosp. dež. glavar je dal na posamezna vprašanja potrebna navodila, opozoril žu- pane, svetovalce in odbornike na vse mo- rebitne okoliščine, ter podal primerne na- uke.

Isti dan se je podal na Bled ter imel uradni dan za blejski kot, popoldne pa v Boh. Bistrici in Srednji vasi. Povsod so ljudje izražali iste želje, iste prošnje.

V sredo ob 8. uri zjutraj so se zbrali zastopniki občin iz Jesenic in Koroške Bele na Jesenicah na uradni dan. Tu se je sukalo glavno vprašanje zopet o rekviziciji živil. Ravno tako na Dovjem in v Kranjski gori.

Povsod so gg. zastopniki sprejeli gosp. deželnega glavarja, kojega je spremljal po- slanec Piber, z velikim veseljem, ter se mu za njegovo očetovsko skrb toplo zahvalje- vali. Ti uradni dnovi so bili našemu ljud- stvu potrebni; sedaj smo potolaženi, zlasti so bile ženske hvaležne za vse nauke. Go- spod deželni glavar pa naj ima zavest, da mu zaupamo in da smo mu udani in hva- ležni.

slovenske pesmi. Pred vojašnico jemljejo slovo matere in sinovi, žene in močje. Vi- deti je rosne oči. Nič čudnega. A kakor hitro so domači odšli, so se našim fantom in možem zjasnili obrazi in s polno strastjo so se udajali veselju do vojne in boja. Ne- strpno so pričakovali, da odmarširajo in hodili so me izpraševati, kdaj vendar gre- mo, ko je že vse pripravljeno. Tolažil sem jih, da mora vsak hip priti povelje za odhod.

31. julija. zadnji dan v mesecu. Treba zaključiti mesečne račune, zato mnogo posla. Ob 10. uri zvečer sem delo končal in se truden podal k počitku.

1. avgusta, prvi dan v mesecu. Tudi ta dan ima računski podčastnik mnogo dela. Izplačeval sem. Stotnija je bila po- polnoma pripravljena za odhod. Naš polk je že v Ljubljani.

2.—9. avgusta. Vojaki so imeli vaje in vse ponovili.

Odhod.

10., 11. in 12. avgusta je odšel po en bataljon. Popoldne 12. avgusta je prišlo povelje, da ima naslednji dan odriniti tudi naš I. bataljon. Obiskal sem še prijatelje in se pripravil na odhod. Pri stotniji sem imel vse pripravljeno in izgotovljeno.

13. avgusta. Prišel je čas odhoda. Ob 7. uri zjutraj smo stali na dvorišču stare šentpeterske vojašnice. Vse je okrašeno s cveticami. Za bojno znamenje smo dobili lipova peresa. Ta znak sem zataknil za čepico tudi našemu stotniku.

Ko dospel naš poveljnik, podpolkovnik Breindl, zasvira godba vojaško molitev. Ta melodija je pretresla živce. Petnajst-

Slovenska kri.

Za slovensko zemljo!

Slovenski vojak nam piše z italijan- sko-slovenske meje: Slovenske krvi smo in za slovensko zemljo jo bomo dali, če treba. Kako imenitno je vplivala »Soči« onokrat, ko je bila ponatisnjena v »Slo- vencu«. Kar ostrmeli smo nad tem tako sigurnim prorokovanjem. Nikdar nisem še občutil te pesmi tako, kakor sedaj. Hladno sem šel mimo nje. A želja Gregorčičeva se bo izpolnila, ko bodo mesto valov pri- drli slovenski sinovi in maščevali svojo zemljo. Bog nam daj srečo!

Slovenski mornarji pišejo.

Franc Šinkovic, »Torpedovormann« na Nj. Vel. ladji »Nadvojvoda Friderik«, piše svojim starišem v Ljubljani dne 27. maja 1915:

Bilo je lepega dne na binkošno ne- deljo; kakor doma sem jo praznoval tudi tu. Predpoldnem zatrobi trobentač: Vsi močje na krov! Težko smo čakali, kaj bo. Pride naš poveljnik in nam v kratkem po- ve, kaj je z Italijo, da je vojna neizogibna. Z veselim srcem in veselim očmi smo po- gledali drug drugega; mi vemo, kaj je na- ša vojna mornarica!

Približal se je večer; počasi se začno premikati naše bojne ladje, potem pa z vedno večjo naglico hite čez Jadransko morje proti sovražnemu mestu Jakinu, da mu zapojemo svojo pesem in mu želimo dobro jutro. Morje je bilo lepo in krasno, so plule naše ladje druga za drugo; težko smo čakali, da zgrabimo sovražnika. Ohi štirih zjutraj zagrmel prvi strel z naše lad- je, ki so dobro pogodili sovražnika in nje- gove pozicije. To je trajalo kakih 35 mi- nut, dokler ni bilo vse v razvalinah. Dasi je poskušal sovražnik odgovarjati, smo mu vse razbili in z veselim srcem smo se vra- čali čez Jadransko morje proti naši vojni luki. Na naši strani nismo imeli najmanjše izgube. Tako smo dali Italijanu prvi ob- rok na račun, ki ga je predložil Avstriji. Upam, da ga tekom vojne popolnoma iz- plačamo.

Nad makaronarje!

Prejeli smo naslednje vojnopoštno pismo:

krat mi je že bila preje zadonela na uho ob odhodu na velike vaje, šestnajstič je bila stvar resna; odhajali smo v vojno. Ko godba utihne, dá najstarejši v polku, naš poveljnik Breindl, povelje za odhod iz vo- jašnice. Med pohodom na kolodvor v me- stu ni bilo opaziti posebnega navdušenja. Na kolodvoru pa se je zbrala velika mno- žica in dekleta so vojakom pripenjale šopke. Med sviranjem godbe kmalu pride čas za odhod, vlak se začne premikati. Nešteta množica viharno kliče vojakom zadnje pozdrave. Vlak vozi hitreje in hitreje in kmalu nam izgine izpred oči kolodvor in množica. Toda na prihodnji postaji je že čakala druga množica in na- g navdušeno pozdravljala. To se je ponav- ljalo na celi vožnji. Ko smo se peljali proti Zidanemu mostu, smo zadnjikrat pozdra- vili našo ljubo domovino. Nobenemu ni prišlo na misel, da ta ali drugi morda ne bo več videl materine zemlje; ne, vse nas je marveč navdajalo prepričanje, da vrže- mo sovražnika na tla in se zmagoslavno vrnemo v domovino.

Po Ogrskem.

14. avgusta smo dospeli na ogrska tla in se vozili po njih do 17. avgusta.

Navdušenje, s katerim so nas pozdra- vljali na Ogrskem, je bilo nepopisno. Lju- dem so očividno ugajali naši kranjski fantje in naše lepe narodne pesmi, ki so se neprestano glasile iz vlaka. Ogrji so nam podajali ogrske zastave, da z njimi okra- simo vlak. Poleg cesarskih in slovenskih zastav so tedaj vihrale tudi ogrske in vlak je bil nepopisno okrašen. Ogrska je pro-

LISTEK.

Iz vojnega dnevnika računskega podčast- nika 17. pešpolka.

Vojna bo!

Že je teklo 16. leto moje vojaške službe, ko je prišlo 26. julija 1914 povelje za mobilizacijo. Moja stenska ura je uda- rila ravno polnoč, ko je potrkal na okno moja stanovanja vojak in javil: »Gospod narednik, pokorno javim, pojdite takoj v vojašnico, vojna bo!« Na njegovem obrazu je bilo videti, da se veseli vojne. Moja so- proga je bila presenečena in je strmela, jaz sem bil pa prav po vojaško v par mi- nutah oblečen ter se brzih nog odpravil v pisarno. Takoj za menoj je prišel tje kaj tudi moj stotnik. Odprl je zaboj z odred- bami za mobilizacijo in razdelil delo z be- sedami: »Torej vendarle enkrat rabimo te pripravljene!« Ker sem imel vedno tudi jaz mnogo posla s temi stvarmi, sem mu rad pritrdil.

V vojašnici je postalo jako živahno. Kranjski fantje bi bili v svoji bojaželnosti radi vriskali in tako dali duška svojemu veselju, da bodo mogli na bojnem polju pokazati, da v hrabrosti nič ne zaostajajo za svojimi očeti, toda takoj so uvideli, da je čas resen in da je treba sedaj predvsem trdega dela.

Čez dobri dve uri je bilo moštvo že preoblečeno v sivo obleko. Uro pozneje sem jih obložil s potrebnimi živili in sko-

raj polovica moštva je odšla na straže itd. Dela je mnogo, treba mirnih živcev, da gre vse mirno in redno izpod rok. Zamisljen sem bil v posel tako, da niti opazil nisem, da je že 9. ura in še vedno mi je svetila luč. Sicer pa kljub pozni uri luč ni bila odveč, kajti ko sem se ozrl skozi okno, sem videl, da je bilo nebo prepreženo s težkimi, temnimi oblaki. Silen vihar je klo- nil drevesa pred vojašnico. Nehote obsto- jim pri oknu in se za hip zamislim. Narava je bila videti strašna in zdelo se je, da se pripravljata na maščevanje. Toda nad kom: nad nami ali nad sovražnikom? Ni časa za premišljevanje; zopet sedem k delu in dan mi je bil prekratek. Prižgal sem zopet luč, saj traja dan po mobilizacijskih predpisih od polnoči do polnoči. Pozabil sem tudi na jed in se okrepčal s kupo dobrega vina.

Medtem je prišlo že mnogo rezervi- stov. Pred vojašnico se je vse gnetlo. Ker sem se v mirnem času zelo zanimal za mobilizacijske stvari, mi je šlo delo dobro izpod rok; ob 11. zvečer sem legel h kratkemu počitku.

27. julija. Ob 3. uri zjutraj sem zopet na delu. Kroč 6. ure zvečer pride nešteto rezervistov. Ta dan je bil zame lažji, ker sem se prejšnji dan držal gesla: »Kar danes lahko storiš, ne odlašaj na jutri.« Dan je kmalu minil in treba mi je bilo vsaj ne- koliko počitka.

28. julija. Nič novega. Prihajali so re- zervisti in bili sproti preoblečeni.

29. julija je bilo pri stotniji že vse v redu, le število moštva še ni bilo polno.

30. julija. Živahno življenje med rezervisti. Kantina je polna vojakov. Slišijo se

1915 0183

Ah, smo vzklikali: »Sedaj pa nad polentarija!« Srce je veselja poskakovalo, da se moremo tudi mi udeležiti kratkočasnih iger z Lahom.

Pripeljali smo se do cilja. Vsak si je oddahnil, da se more zopet prosto gibati, kajti vožnja po železnici nam ni posebno ugajala. Prišel je gospod poročnik

in rekel z vidnim veseljem na obrazu: »Fantje, sedaj pa korajžno na delo; zložimo hitro naše stvari, potem je prost čas in počitek en dan, da z novimi močmi udarimo na novega sovražnika.« Hitro smo bili gotovi in vsak se je očedil po svoji moči. Prišlo je povelje za nastop cele baterije. Kaj neki bude? Kmalu smo zvedeli. Prišel je zopet gospod poročnik

Nagovoril nas je in spodbujal k novemu boju. Spominjal nas je zmagovitih bitk pod slavnim vojskovodjem Radeckijem. Dokazimo sovragom domovine, da še prebiva duh očeta Radeckega med nami. Srečni se moramo imenovati potomce naših dedov. Borili so se proti temu sovražniku in ga v vseh bojih častno in slavno zmagali. Dokazimo tudi mi, da smo njih sinovi, da je njih prelita kri obrodila obilen sad — strup za sovražnike ljube domovine. Navdušenje!

Prišel je zaželeni čas odhoda na bojno črto. Imamo seboj godca, ki nam je zaigral Radeckega koračnico; med godbo se je razlegalo veselo vriskanje. Tako veseli smo prišli v vas Z. Ljudje so nas navdušeno pozdravljali in izpraševali: Odkod?

Vzklikali so: »Pa tako veselo gredo, kot na gostijo!« Odgovoril sem: »Veseli smo, da moremo enkrat poravnati stari dolg z obrestmi vred našemu ljubeznivemu sosedu polentariju.« Bil je med njimi starček, kateremu so se svetile svetilne na prsih. Rekel je: »Tudi jaz bi šel rad z Vami, a žalibog ne morem. Zato bom pa molil za Vas in prosil božjega blagoslova Vašemu orožju!« S solzami je še vzkliknil: »Srečna domovina, ki imaš take sinove!«

Sedaj pa že pošiljamo pozdrave med sovražne vrste, ki se redče dannadan... Upamo, da bomo kmalu gotovi. Naše geslo je: »Lah v prah!«

S srčnim pozdravom

Fran Kos,

Slovenec v japonskem ujetništvu.

Leopold Voje iz Ljubljane, ki se je nahajal na naši vojni ladji »Kaiserin Elisabeth«, ki se je udeleževala bojev pred Kiaočavom na Kitajskem, piše svojim staršem iz japonskega ujetništva naslednje pismo:

Kumamoto, 12. aprila 1915.

Ljubi starši! Najprej Vas prisrčno pozdravljam in Vam naznanjam, da sem še vedno zdrav. V ujetništvu se mi dobro godi, kajti Japonci zelo lepo postopajo z nami. Avstrijci, 39 nas je, prebivamo v nekem templu; tudi drugače je prav lepo, samo čas je malo dolg.

Ignacijev karto sem prejel; zelo me veseli, da ste še vsi zdravi in doma! Iz karte tudi razvidim, da doslej ne oče ne nobeden bratov še ni na bojišču.

Že pred dolgim časom sem Vam bil pisal pismo in sem najprej mislil, da je Ignacijeva karta odgovor nanj. Ako prejmete to pismo, mi odgovorite, če ste tudi prejšnje prejeli.

Kaj je z mojimi tovariši? Ali so že na bojišču?

Prisrčne pozdrave pošilja vsem skupaj Vaš sin Leopold.

Z Bogom in na svidenje!

Treba je moliti.

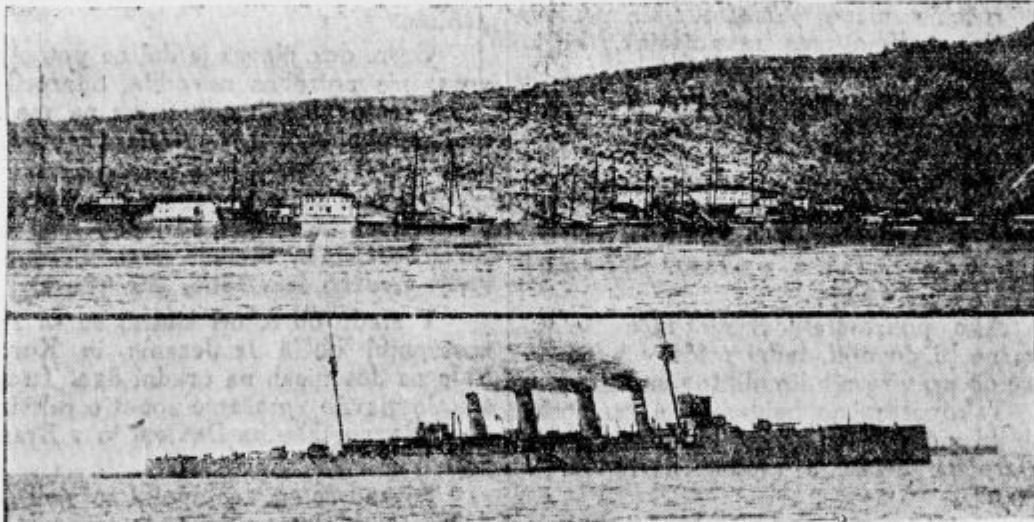
Franc Klinc, posestnik in gostilničar v Zdenskivasi v Dobropoljah, piše svojim domačim:

Že deset mesecev je preteklo, odkar sem zapustil domačo hišo. Komaj se spominjam, kako je bilo, ko sem se od Vas poslovil. Tako je bilo vse hitro prišlo, da nisem mogel nič misliti na svoj položaj. Tukaj dobi človek resnejše misli, ker tukaj je smrt blizu. Rečem Vam, da se nebo in zemlja jokata nad človeško lahkomišelnostjo. Prosite Boga noč in dan, da se nas usmili. Za moderne grehe je treba tudi moderne pokore. Tu se vidijo strašni prizori, o katerih bom pripovedoval, če se kdaj zopet vrnem. Jaz sem dosedaj, hvala Bogu, vse nevarnosti srečno preživel. Pomagala mi je Vaša molitev in usmiljenje božje. Treba je moliti, moliti neprenehoma in Boga prositi, da se bomo še kdaj videli in še nekaj časa skupaj živeli. Samo trdno moramo skleniti, da ne bomo Boga nič več z grehi žalili, ampak v njegovi ljubezni živeli in ne več hudobnemu duhu. V dobrih časih, ko nas je Bog klical, ga nismo hoteli slišati. Prišlo je tako daleč, da so ljudje živeli brez spoznanja o Bogu kakor živali. Poglejmo, kaj se sedaj godi s svetom. Ljudje so na begu in v boju drug proti drugemu. Vsega tega so krivi naši grehi. Zdaj mora priti konec grehu, konec napuhu in lahkomišelnosti. Obrnite se k Mariji. Ona nam bo prav gotovo sprosila, da bomo trpljenje in težave potrpežljivo prenašali in jih celo z veseljem sprejeli za pokoro. Danes je Kristusov vnebohod. Naj pošlje Jezus Vam in meni sv. Duha v razsvetljenje, da bi vsi spoznali, kako smo

bili na krivi poti. Da bi le še toliko časa živeli, da bi se spokorili in dosegli usmiljenje božje. Bodite potolaženi, če se Vam hudo godi. V misli na večnost in v zaupanju v Boga boste tudi v hudih urah zadovoljni. Če bomo več trpeli, večje bo naše plačilo v nebesih.

Kaj pišejo naši vojaki z bojišča.

Bilo je prve dni meseca maja kmalu po polnoči, ko se je zopet pričel krvavi ples. Močnejša ruska patrolja nam preplaši fronto, straže streljajo, zbeže v zakope in javljajo sovražnika. Vse je jelo streljati v temno noč. Rusi nekaj časa odgovarjajo, potem pobegnejo. Ali streljanje ni tako naglo prestalo. Strojne puške in topovi, ki so menili, da gre tu za nočni napad, so začeli niso brez njih. Naše in ruske rakete so se bliskale po zraku in razsvetljevale nočno temo. Ruske kroglice ostro piskajo in treskajo z visokim sopranom, bunkajo z altom, moške glasove pa nudijo topovi in koncert je gotov. Strojne puške dajejo takt. Pri vsej grozi je to nekaj lepega. — Nekaj žrtve imamo vselej, a Rusi tudi niso brez njih. Danes je naša moja patrolja mrtveca v gozdu. Zagostili smo se v sovražno fronto, lahko streljajo od vseh strani na nas. Gozd je poln železa in drobcev topovskih krogel. Kakor posekana leže debela debela po tleh, pa globoke globeli zijajo iz tal. Naše topničarstvo je v premoči. Danes se je govorilo, da se Rusi umikajo, kar radi verjamemo. Naslednjega dne je utihnilo grmenje topov in prasketanje pušk. Na vse zgodaj me je naš poročnik zbudil in mi velel, da bi takoj s čelo odrinil v smeri proti ruskim pozicijam. Baj se Rusi umikajo, ali da se prepričamo, kako je v resnici, mora patrolja preiskati okolico. Morda so pustili le slabše patrolje, in te moramo pregnati ali pa ujeti. To je bila dokaj opasna naloga. Lahko so skriti Rusi za debelimi debli gostega gozda, pa nas potrebe do zadnjega moža. Ondani je bil moj tovariš pri enaki priložnosti ujet. Pa smo odkorakali brez pomude. Speli smo skozi gozd navzdol in pa zopet navzgor. Prišli smo na goličavo z malo kočo. Dva moža sta jo preiskala in našla v njej mrtvega

PO NAŠIH POTOPLJENA ANGLEŠKA KRIŽARKA. (S sliko.)

Naš podmorski čoln IV. je 9. t. m. potopil neko angleško križarko vrste »Liverpool«, ki jo je varovalo 6 rušilcev. Naša

slika nam predstavlja zgornj pristanišče Sv. Ivan Meduvanski ob Jadranskem morju, kjer je bila potopljena angleška križarka, spodnja slika pa angleško križarko vrste »Liverpool«.

Rusa. Pozneje smo srečali druge naše patrolje in čez dobri dve uri smo speli navzdol no rebri, odkoder so se Rusi umaknili. Dal sem preiskati del fronte in poročal. Našli smo v zakopih vsakovrstnih reči. Meni je bilo naročeno, počakati na naš polk. Medtem so dospeli oddelki drugega polka in njih major mi je dejal, da je naš polk krenil bolj na levo. Kakor sem pozneje slišal, je bilo za menoj poslano poročilo, ki me pa ni dobilo. V tem kraju sem bil vsekako v nevarnosti. Prinesli so mi nekaj aparatke, podoben svetilki, ki mi je v roki v tem hipu dvakrat počilo, sicer je pa aparatke ostal cel. Vrag vedi, kaj je bilo, nemara bomba. Enega vojaka je zadel drobec v rebra, a ni bilo nič hudega. Pa smo korakali naprej zdaj navzgor, zdaj na levo, zdaj na desno, vsi prepoteni in utrujeni. Prišli smo do taborišča ruskega trenja, na okolu je ležalo vse polno odpadkov in smeti. Nedaleč oddol smo videli luknjo našega 30'5 cm možnarja. Grozen je njegov učinek. Lahko bi šel v to »luknjo« veliki spedijski voz. Čez tri ure sem srečno našel svoj polk in oddal dva listka, ki smo ju našli na drevesu, kamor so ju bili Rusi pribili. Na njih je bila žalivka našega presvitlega vladarja. Raznesla se je govorica, da se Rusi naglo umikajo. Mi pritiskamo za njimi, vedno smo jim za petami. Istega dne smo korakali čez drn in strn ves božji dan in smo se utaborili na gališki meji, na gorskem slemenu, pokritem še s snegom.

„Futuristi“ Papini o italijanski vladi.

Papini, znani florentinski futurist, je pisal lansko leto meseca junija sledeče vrstice o italijanski vladi:

Italijanska vlada (tusem štejem vse: kralja, parlament, ministre, birokracijo) že precej časa sem — časa se sicer ravno ne da določiti — živa zelo malo ljubezni, pač pa dovolj sovraštva. Enkrat več, drugič manj, toda sovražnost ostane. Naša vlada ne inspirira preveč zaupanja, a tudi boji se je ne nihče. Nahaja pa se v tako slabem stanju kakor se sploh more nahajati na svetu kaka vlada.

Pravijo, tako piše Papini, da je kralj dober človek, brez tiranskih ambicij. Verjetno je celo, da se kakor vsi inteligentni principi, nagiblje k republiki. Sicer pa mislim, da mu ni prijetno igrati kralja. Raje bi bil bogat gospod v provinci, zbiral bi novce, fotografiral bi in se vozil v avtomobilu brez etiket in ceremonij. Sovraži slovesnost in živi raje v družini. Med vsemi drugimi oblekami ima najraje generalovo uniformo. — Ni storil še ničesar za umetnost. Ni storil ničesar, da si pritegne »višje ljudi«. V njem ni snovi Ludvika XIV. ali Karla XII. Manjka mu ambicije kot so jo imeli kralji po starem štilu, nima postavne in potrebne sijajnega šarlatanstva.

Ministerski predsedniki zadnjih deset ali petnajst let so ostali skoraj vsi tam, kjer so začeli »alla basezza della situazione«. Po Crispiju ni prišel nihče k vladi z odsevom vsaj male slave na pleši. Giolitti ni našel v svoji politiki drugega izhoda kakor odstop. Njegovi nasledniki pa veljajo manj kakor on.

Fortis — slab in upehan blebetač. Sonnino — mrzel in nespreten »galantuomo«. Luzzati — retoričen in grotesken odrešenik. Salandra — profesor brez geni-

strana; peljali smo se po njej nad dva dni. Na postajah so nas sprejemali z vedno večjim navdušenjem, ker so na vlaku vihrale tudi ogrske zastave. V Budimpešti je stopil k meni odlični gospod in me vprašal, kateri polk se vozi v vlaku. Ko sem mu povedal, da 17-ti, se mi je predstavil kot vseučiliški profesor ter rekel v nemškem jeziku: »Ta polk mi je znan; dopolnjuje se iz Kranjske in ima svoj dopolnilni okraj v Ljubljani. To je drugi najstarejši polk v armadi ter so mi znana tudi njegova junastva. Izredno me veseli, da ste sprejeli tudi naše zastave, kajti tudi naši vojaki so hrabri in borili se boste skupaj ramo ob ramo ter strli sovražnika!« Te besede so nas napolnile z novim, veselim ponosom. Svet pozna slovensko hrabrost, tako sem se zopet tu prepričal. Tudi v armadni strelski šoli sem bil leta 1902. slišal občudovalne besede o hrabrosti naših pradedov. Zares, naj tudi Slovenci med velikimi narodi ne uživamo tiste veljave, ki bi jo želeli, toliko je gotovo, da uživamo najbojše sloves kot bojevito in hrabro ljudstvo.

Druga noša, druge šege.

Ko smo zapustili ogrsko tla, se je slika zelo izpremenila. Navdušenje je ponehalo, ljudje nas niso več sprejemali. Druga noša, druge šege.

17. avgusta zjutraj smo zapustili železnico in korakali na Czernice, kjer smo potem kantonirali do 20. avgusta.

21. avgusta. Ob 2. uri popoldne alarm in odhod v Boronice.

22. avgusta marš na Podmanosterc.

23. avgusta marš na Vinike; zvečer ob 11. je bil polk zopet alarmiran. Korakali smo celo noč.

24. avgusta popoldne smo prišli v Romanov, kjer smo ostali čez noč.

Prvi vojni dogodki.

25. avgusta je bil napovedan odhod za 2. uro popoldne. Vse je bilo pripravljeno na boj, kajti vedeli smo, da moramo vsak čas zadeti na sovražnika. Ob 2. popoldne je polk odrinil; šli smo cel popoldan in celo noč. Krog 3. ure zjutraj zaslišimo oddalec brzo streljanje pušk in strojnih pušk. Ušesa so bila napeta. A ogenj kmalu potihne. Korakamo dalje.

26. avgusta krog 6. ure zjutraj pride-mo v neko vas. Na cesti je stal voz in na njem trije mrtvi vojaki drug vrh drugega. Nekoliko naprej od voza je ležalo po tleh še več mrtvih vojakov. Enemu je bilo odbite pol črepinje, v rokah je še držal puško z odbitim kopitom. Tudi na drugi strani so ležali mrtvi. Tla so bila napojena s krvjo. V neki hiši ob cesti so bili ranjenci. Čudno se mi je zdelo, da ni nikjer nobene ubitega ali ranjenega sovražnika. Ko sem začel po tem povpraševati, sem zvedel, da je bil to boj med dvema lastnima domobranskima polkoma. Noč je bila namreč zelo temna, da se niso mogli spoznati in tako je nastala usodepolna poma, da so drug drugega smatrali za sovražnika.

Sovražnik je blizu.

Naš polk se je ustavil pod nekim gričom. Generalmajor Krassel krepko nagovori kranjske fante, ki se navdušeno odzovejo z »Živio!« in »Hoch!« Polk dobi povelje, sovražnik je blizu. Prva znaka sovražnikove bližine sta bila kozaška sulica in plašč, ki smo ju našli na neki njivi. Na plašču so se poznale krvave sledi.

Marš se nadaljuje. Solnce neusmiljeno pripeka. Bil sem pri kuhinji. Treba je bilo ostati v stiku s polkom, zato po bregu in dolini za njim. Konji so napenjali vse moči. Solnce je že prekoračilo poldan. Polk se ne ustavi, marveč hiti dalje, da tem preje zaleze sovražnika. Kaj je to? Ognjeni krst! Prvi boj se je vnel. Kroglice so švigale na vse strani. Z grica sem opazoval rusko artiljerijo. Strel za strelom se je pokadil z nekega gozdnega roba. Mi gremo naprej. Poleg naših kuhinj smo imeli tudi pionirje, ki so nam morali na mnogih krajih šele napraviti pot, da smo mogli za polkom. Razen tega smo imeli za varstvo eno stotnijo.

Prvi boj.

Boj je vedno hušji. Ker se je polk razvil v rojno črto, smo ga kmalu došli in dospeli v Gologoro. Šli smo še bliže za bojno črto in se ondi ustavili. Solnce neusmiljeno pripeka. Po pusti dolini odmeva grmenje topov in pokaanje pušk. Naši fantje so se zagajali na močnega sovražnika kakor razjarjeni Levi. Bojišče je bilo posuto z mrtvimi in ranjenimi. Solnce se je nagnilo k zatonu. Še en napad z bajonetom. Še povzdignjenimi puškinimi kopiti so naši fantje drčili proti sovražniku. Marsikdo je še padel na tej poti. Ko pridejo do ruskega kritja, vidijo, kako so bili prevarani. Videli so, kako je bil sovražnik zakopan, da so šele sedaj videli, koliko ga je. Prvi Rusi so se udali, a zadaj so lezli iz tal brez konca in kraja. Kaj storiti? Treba nazaj, sovražnika je preveč. Zapomnil si bo vsak ta dan, komur bo sreča mila, da se vrne v domovino. — Tudi kuhinje so dobile povelje, da se obrnejo. Obrnemo se in marširamo nazaj v Gologoro. Prihajali so

ostanki polka. Vozili so ranjence. V polku sem bil zelo znan; marsikateri izmed težko ranjenih me je pozdravil za slovo in zaklical: »Z Bogom, gospod narednik! Moje roke so proč.« Drugi je zopet zašepetal: »Ne vidimo se več!« Smrt je bila zapisana v njegovih očeh. Neki prostovoljec se je zagledal v zahajajoče solnce in z zadnjimi močmi vzdihnil: »O ljubo solnce, kako lepo zahajaš! Zadnjič te vidim...« Prizori, ki so trgali srce.

Ruski ujetniki v Goligori.

Medtem se je nabralo kakih 200 mož našega polka. Privedli so tudi ujete Ruse. In tedaj se je zgodilo to-le: Ko se je raznesel glas, da peljejo ujete Ruse, so ženske v Goligori prihitale na cesto, vile roke in klicale: »O Bože, Bože, Moskale zabrali!« Nato so hitale nazaj v svoje halupe in prinesle iz njih kruha, jabolk in vode. Spredaj je bilo videti pravoslavnega duhovnika, zadaj pa izobraženo žensko, precej moderno opravljeno, po vsej priliki duhovnikova žena. Sledila je večja množica. Ko so privedli mimo Ruse, so jim ljudje podajali kruh, sadje in vodo. To je napravilo na nas poražujoč vtis. Kajti ti ljudje ki so kazali nasproti ujetim Rusom toliko sočutja, se niso zmenili za naše ranjence, nas druge so pa gledali nekako zaničljivo. Čudna reč, sem si mislil, saj smo vendar na avstrijskih tleh in ne v Rusiji. Sicer je prav, da se z ujetim sovražnikom človeško postopa, a vse, kar je prav. Stotnik Klein dá povelje, da se najstrožje postopa z vsakim prebivalcem, ki bi se med eskortiranjem ujetnikov še drznil kaj takega.

(Dalje prihodnjo soboto.)

jalnosti. Če stavite vse te ljudi skupaj ter jih zmečkate in zmešate, ne pride iz te mešanice niti eno uho Cavourjevo, ne en prst Chamberlainov, ne en las Gladstonov, ne ena brka Bismarckova.

Kmetovalci pozor!

Akcija, ki jo je začel deželni odbor s c. kr. kmetijsko družbo, da bi pridobil goriske begunce za košnjo na Kranjskem, se žal ni posrečila, četudi je c. kr. poljedelsko ministrstvo to namero intenzivno podpiralo. V zadnjem trenutku so se namreč pokazale take tehnične ovire, da bi utegnili vsaj za košnjo biti prepozno, če bi se čakalo na odstranitev ovir. Kmetovalci pa se opozarjajo, da sta c. in kr. vojno ministrstvo in c. kr. domobransko ministrstvo dogovorno s c. kr. poljedelskim ministrstvom dovolila, da se smejo dovoljevati samostojnim kmetovalcem, oziroma njihovim družinskim članom in kmečkim delavcem žetveni dopusti, če so dotični vojaki že pri dopolnitvi četah za bojiščem. Dalje sta omenjeni ministrstvi dopustili, da se smejo dati za košnjo, žetev in mlačvo občinam pa tudi posameznim posestnikom vojaški oddelki po 20 mo z z enim podčastnikom na razpolaganje.

Prošnje za dopuste naj javijo dotični vojaki osebno pri svojem poveljstvu ali pa njihovi domači pismeno potom političnega okrajnega oblastva. Delavci, ki so bili vpoklicani na podlagi zakona o vojnih datjavah, imajo glede žetvenih dopustov iste pravice kot vojaki. Samostojni posestniki se smejo odpustiti le za lastno posestvo. Med dopustom uživajo vojaki vse pristojbine ter se jim pred nastopom dopusta izplačajo na roke.

Čas dopusta je določen na 14 dni. V kolikor službene razmere dopuste, se potovanje ne vračuni v dopustno dobo. Dopustna doba za ono vojaštvo, ki z ozirom na uvrstitveni rok služi že delj nego štiri tedne pri nadomestnih batalijah (kompnijah), dalje za ozdravljeno vojaštvo in za vojaštvo, ki ni sposobno za bojišče in ki je pri nadomestnih četah ali zavodih, se po razmeri vojaške dopustnosti lahko določi z največ tremi tedni.

Za delavske oddelke do 20 mož lahko prosijo občine pa tudi posamezni posestniki. Zato pa dobi občina plačano kvečjemu toliko, kolikor bi znesla pristojbina plačati doklado, ki odgovarja v kraju na stalni garniziji dotičnega moštva. Vsakemu vojaku pa se mora od delodajalca plačati doklado, ki odgovarja v kraju na vadni mezd. Glede vporabne dobe za take delavske oddelke veljajo tista določila, kakor za dopuste.

V posebno ozira vrednih slučajih dovoljuje končno c. in kr. vojno ministrstvo oziroma c. kr. domobransko ministrstvo oprostitev samostojnih kmetovalcev, gospodarskih uradnikov kmetijskih zadrug za časovno omejeno dobo. To zadnje prošnje se morajo vlagati vedno pri okrajnem političnem oblastvu, ki jih po izvršenih poizvedbah predloži neposredno c. kr. poljedelskemu ministrstvu.

Na prošnje, ki se pošljejo naravnost na ministrstvo, se ne bo oziralo. Končno se še omenja, da dopusti, odposlanje delavskih oddelkov inčasne oprostitev za politične okraje Radovljica, Kranj, Logatec in Postojna po dosednji odredbi niso dopustne.

Za uboge slepce!

Med največjega milovanje vredne reveže moramo šteti uboge slepce. Kakó gorljiva je naša slovenska pesem, posvečena tem siromakom: Le enkrat bi videl, kak' solnce gor gre; bi videl, kak' luna, kak' zvezde blestel!... Pa še huje kakor tistemu, ki solnca, lune in zvezd ni nikoli videl, mora biti onemu, ki je vso to lepoto gledal, pa je pozneje vid zgubil. On vé, kako lepo je božje stvarstvo, pa zanj je pri živem telesu mrtvo. Taki siromaki bodo naši od šrapnelov oslepljeni vojaki!...

Na Slovenskem nimamo nikjer zavoda za slepce. Pač je nekaj ustanov za slepce, ki se podeljujejo slepim otrokom, ako jih želijo starši spraviti v kak tak zavod. Pa kakó daleč so ti zavodi! V Lincu, na Dunaju. Zdaj si pa mislite ubogega slepega otroka tako daleč od doma, samega med tujimi ljudmi, ne vidi nič, pa še nikogar ne razume in drugi ne razumejo njega! Ščasom se pač nemščne priuči in po svoje v njej izobrazi; toda ko pride nazaj domu, si s venščino ne more nič pomagati. Nekaj čim, ko gori pridejo, je tudi takó dolga, da, da prosijo, naj jih spravijo nazaj domú.

Zato bi bilo res že čas, da napravimo zavod za slepce. Sedanja vojska, ki bo število teh revežev pomnožila, naj bi nam dala povod, da to misel realiziramo. In zato ni napačna misel, da se z zdržnostjo od pijače spravi polagoma potrebni kapital skupaj. Želeti je torej, da bi se slovenska javnost prijazno odzvala pozivu ozi. prošnji, da bodi letošnji 24. oziroma 27. junij abstinenčni dan, dan popolne zdržnosti

po vsem Slovenskem. Povsod naj bi se dobilo nekaj požrtvovalnih ljudi (člani Mar. družb bi bili za to posebno poklicani), da bi pobirali (v nedeljo 27. junija) darove v ta namen in jih odpošiljali »Sveti vojski« v Ljubljani. Osebno se pa v Ljubljani lahko oddajo pri upravnistvu »Slovenca« v Kat. tiskarni. Zdržnost, združena z dobredelnostjo, bo rodila krasne sadove.

„Jugoslovanski“ romarji po Evropi.

Hrvatski narod ima svoje politične »emigrante« in »romarje«; sami se imenujejo »prognance«, ki hodijo po Evropi in čez morje v Ameriko. Okoli naše države imamo entento, ki se je postavila za Srbijo in njeno politiko. Po teh deželah hodijo ti romarji in poučujejo svet o jugoslovanskih željah in težnjah. Ententa sama je proglasila, da se bojuje za pravice malih narodov, za svobodo malih narodov in res bi bilo lepo, da bi jo jugoslovanski romarji prav informirali o naših razmerah in ji vcepili globoko pravičnost do vseh jugoslovanskih narodov. Ali v pravičnost in naklonjenost entente »nam verovat več moč ni«, in te nemirne romarske duše bi menda ne šle po svetu, da so že lani vedele, kaj bo storila in zahtevala Italija. Narod »svete« načela narodnosti« se je v desetmesečnem oboroževanju in mobilizaciji razvil v narod »svete sebičnosti«. Krasna in primerna beseda, kajti tudi ententi s svetim načelom »svobode in pravic malih narodov« so mali jugoslovanski narodi postali samo kramarsko blago, katerega je prodala Italiji. Tragično je za te romarje, da so se podali najprvo v Rim in hoteli pridobiti srce tiste Italije, ki hoče vsem Jugoslovanom raztrgati zemljo in vzeti morje. Če smemo misliti, da so ti ljudje bili res pravi Jugoslovani, s pravo in zvesto ljubeznijo do svoje domovine v srcu, tedaj bi skoro mislili, da bi jih sedaj srce moralo gnati domov, kjer so Slovenci in Hrvati kot en moč in en narod stopili v krvavi boj proti Italiji. Ti romarji pa ne morejo več domov; država jih je proglasila za veleizdajalce.

Naše ljudstvo je politično zrelo, zakaj imelo je na vseh straneh obilo učiteljev in časa dovolj, da je spoznalo, kje mu je mesto boljše bodočnosti. Spoznalo in izreklo je svoj političen cilj že večkrat in z vso jasnostjo. Vemo sami in ves svet vé, kaj hočeta naš in bratski hrvaški narod: »Ostati v zvesti ljubezni pod habsburško monarhijo zedinjena v lastni samoupravi.« Hrvatski sabor je te dni enodušno in svečano proglasil pravaško načelo svojega zgodovinskega in narodnega prava, ki je po sklepu prave zastopnice slovenskega naroda, Vseslovenske Ljudske Stranke, obenem tudi temelj in cilj politike slovenskega naroda.

× × ×

Jugoslovansko ljudstvo je ostalo doma, na poziv cesarja in kralja je šlo v boj, kamor ga je vladar klical, njegovi voditelji in pravi zastopniki so ostali doma, da vodijo ljudstvo v najbolj usodni uri, kar se iz raznih hrvaških zemelj znajde nekaj ljudi — v Rimu. Lovili so tamkaj diplomate entente in Italijane, da se kot »zastopniki jugoslovanskega naroda« sporazumejo z Italijo glede bodočnosti. V tem »hrvaškem odboru« je bilo največ Dalmatincev in pa stari Supilo. Nekaj časa ni bilo slišati nič podrobnega in posebnega o delu tega odbora. »Prognanci« so se odpravljali na potovanje. Fran Supilo je šel dvakrat obiskat francosko vladu v Bordeaux, šel je za njo v Pariz, bil je v Londonu, odkjer ga je pot nesla v srbski Niš in odtam k »batjuški« v Petrograd. Ententi so morali biti ti obiski vsaj na zunaj ljubi, zakaj sprejemali so te obiskovalce in jih poslušali. Supilo je bil cela dva meseca v Petrogradu, kjer je celi dan predsedel v predsobi zunanjega ministra. Sprejel ga je tudi car. Sedaj je zopet v Nišu. Supilo s svojim romanjem ni imel uspeha. Rusko časopisje in navidez tudi ruska vlada je bila proti italijanskim zahtevam po jugoslovanskih krajih in morju, kajti Supilo je narisal svojo »Jugoslovansko državo« z ono mejo, ki jo imajo danes Slovenci proti Italiji, toda Rusija se je udala laški poželjivosti in Supilo je razočaran in s črnim gnejvom v duši odšel k Srbom, da jih še bolj razvname v njihovem nasprotnu do Italije.

Drugi bivši hrvaški poslanec dr. Potočnjak je šel v Ameriko, kjer je začel pridobivati naše izseljence za neko bodočo veliko jugoslavijo. Ta in oni se bo še spominjal svojaesnih poročil o teh zborovanjih v Ameriki. Na njegovem zborovanju se je izbralo po 12 Srbov, Slovencev in Hrvatov in ta odbor je poslal posebno spomenico — ruskemu carju. Dr. Potočnjak se je vrnil v London, kamor so medtem priromali njegovi tovariši, ki pa niso bili preveč zadovoljni z njegovim uspehom. Upali so, da bo prinesel iz Amerike precej denarja, toda prinesel je samo »moralne uspehe«.

Znani špiritist dr. Hinković se je mudil v Švici, odkjer je šel predavati in članarit v Pariz.

Rimsko delovanje je moralo biti precej jalovo, kajti lepega dne je ta »hrvaški odbor« pobral s seboj še nekaj Srbov iz Bosne in je otrsela prah »večnega Rima« z svojih opank in hajdi v Pariz. Tam so našli še nekaj »emigrantov« in tam se je ta odbor proglasil za »Jugoslovanski odbor iz zaslužjenih jugoslovanskih zemelj Avstro-Ogrske«. V Parizu so sestavili neko spomenico, katero so izročili Delcasséju in Izvol-skemu. Kaj stoji v spomenici, ne vemo, najbrže tisto, kar so pred kratkim objavili angleški listi. Ta odbor je namreč sedaj v Londonu, kjer se predstavljajo kot pravi zastopniki Jugoslovanov tle može s sledečimi naslovi:

Predsednik: Dr. Ante Trumbić; člani dr. Ante Biankini, predsednik Jugoslovanskega odbora v Chikagu; dr. Ivo Degiuli, član občinskega sveta v Dubrovniku; dr. Julije Gazzari, bivši občinski svetnik v Šibeniku; don Niko Gršković, predsednik Hrvatske Zaječnice v Clevelandu; dr. Hinko Hinković, član hrvaškega sabora in delegat v Budimpešti; dr. Josip Jedlowski, tajnik Hrvatskega Sokola v Trstu; Milan Marjanović, izdajatelj »Narodnega Jedinstva« v Zagrebu; Ivan Meštrović, kipar; dr. Franjo Potočnjak, bivši hrvaški poslanec in delegat v Budimpešti; Mihajlo Pupin, vseučilišni profesor v New Yorku; dr. Nikola Stojanović, član bosanskega sabora; Fran Supilo, bivši hrvaški poslanec in delegat; Dušan Vasiljević, podpredsednik srbske narodne organizacije v Bosni; dr. Nikola Županić, arheolog.

V spomenici pravijo, da si Jugoslovani tole žele: »Hrvati, Srbi in Slovenci si žele zmage trojnega sporazuma... ki se bori za zmago načela narodnosti, in to prepričanje je dalo moralno silo in nadčloveško moč Srbiji in Črnigori, ki se borita za zedinjenje vsega naroda v eni državi.«

Nadalje stoji v tej spomenici: »Ako se še nadalje vzdrži razcepjenost teh zemelj, če še ostanejo pod Avstrijo ali pa pride samo en del pod kako tujo državo, bo to očitna kršitev načela narodnosti in našega narodnega, zemljepisnega in gospodarskega edinstva in naš narod se bo temu brez dvoma odločno uprl.« Žele si svoje države, pod eno streho videti vse svoje, toda notranja ureditev države bo njihova stvar.

Kako pa mislijo ti politični »emigranti« pridobiti svet in posebno Angleže zase:

»Jugoslavija — (to nerojeno dete ima že ime) — bo element reda in miru. Vso svojo omč bo posvetila napredku in bo posebno razvijala znane lastnosti svojega primorskega ljudstva in angleški narod bo prvi užival dobroto teh lastnosti. Naše luke bodo odprte izvozu kakor nikdar doslej in preko njih bodo trgovali čez morje vsi narodi našega zaledja, posebno Madžari in Čehi. Naš narod, ki ima več ver, bo kronal svojo edinstvo z garancijo verske enakosti in svobode veroizpovedanja.«

× × ×

Posneli smo zgorajšnje podatke po zagrebški »Hrvatski«. Prav nič se ne bojimo, da bi ta spomenica zmešala glavo našega človeka. Sami se tudi hvalijo, kako vneto nastopajo proti italijanski poželjivosti in da so v nekaterih točkah imeli uspeh, ker se jim je posrečilo »rešiti narodu nekatere kraje«, pa pravijo, da to »ide težko«, ker je Italija tudi trojnemu sporazumu postavila nož na grlo.

Ti ljudje so se sami izgnali iz naše domovine. Njihovo delo kaže, da jim srce ni doma, ampak pri Srbih in v Črnigori. Zato s temi ljudmi nimamo nič skupnega, ker njihovo delo nasprotuje naši stoletni zvestobi habsburški dinastiji. Hrvat in Slovenec ima svojo domovino le pod Avstrijo. Pod to streho pričakujemo lepše bodočnosti, za katero žrtvujemo radi vse. Vemo, da je v delu rešitev. Kako pa je treba delati za rešitev in lepšo bodočnost našega naroda, učijo Dalmatinci — ob Soči.

Iz leta 1866.

»Novice« (8. avgusta 1866) so pisale: »Lahi poleg južnih (laških) Tirolcev zahtevajo tudi še to, da naj prihodnja meja med našim cesarstvom in laškim kraljestvom bode reka Soča. Po takem pa stegajo Lahi svoje roke po slovenskih krajih, ki na Goriškem leže unkray Soče. Al tega po nobeni ceni nočejo goriški Slovenci, in mi Slovenci vsi protestujemo o zoper tak pohot ter z Vodnikom vprašamo Talijane:

Drava čigava je?
Soča čigava je?
Ju bomo varvali,
Kdo ju če pit'!

Naročajte „Slovenca“!

Obletnica bitke pri Kustoci.

Dne 24. junija bo preteklo 49 let, kar je slavnj vojskovodja nadvojvoda Albreht premagal Italijane pri Kustoci. »Novice« z dne 27. junija 1866 so o tem pisale takole:

Na Laškem se je začela vojska. Leta 1859. so bili Talijani srečni v boji pri Solferinu; misle, da jim bode sreča zopet tako mila kakor pred 7 leti, pričeli so v spomin onega dneva tudi zdaj 24. dne t. m. vojsko, — al spodletelo jim je. Iz pisma, ki ga zdolej naznamo, se vidi, da je laški vojskovodja Lamarmora v pismu od 20. dne t. m. napovedal naši armadi vojsko v treh dneh. In blizo tako je tudi bilo. Iz Verone je že 23. dne t. m. od vojskovodja naše armade došla novica, da so sovražnikove čete tisti dan po polnoči, 12 ur pred pretekem napovedanega obroka, na več mestih udarile čez reko Minčio (ki meji našo Italijo), druge sovražnikove čete pa so tudi isti dan prestopile doljni Pad. In 24. dne 10. t. m. ob 10. uri ponoči je nadvojvoda Albrecht iz glavnega stana v Zerbari že poslal sledečo naznanilo: Naša vojska je danes zjutraj prav zgodaj planila iz zašancanega tabora pri Veroni in je posedla vse višave St. Avgustina, Sone in Scmekkampagne, na katere se ni še vlegel sovražnik, in je, okrenivši se proti jugu, napadla talijansko armado. Po hudi bitki in veliki zgubi je naša armada na vseh straneh sovražnika nazaj potisnila. Nanosled smo z naskokom vzeli višavo Kustoca (Custoza) imenovano, in zato imenujem prvi ta boj »boj pri Kustoci«. Vsa krdela borila so se z nenavadno hrabrostjo; zajeli smo mnogo topov in vjeli okoli 2000 talijanskih vojakov. — Iz tega kratkega naznanila se vidi, da je pri Kustoci bila krvava bitka. Koliko jih je smrt storilo na sovražnikovi strani, koliko na naši, koliko jih je tu, koliko tam ranjenih: to vse se danes še ne vé. Ker talijanska armada ni nič opravila, se je čez Minčio zopet umaknila nazaj. Če tudi se je morebiti v tej bitvi prelilo mnogo krvi na naši strani, veliko veliko vredna je naši armadi že ta zvest, da je vojsko začela z zmago.

Naslednja številka »Novice« je pisala o bitki pri Kustoci:

Iz bojišča na Laškem pri Kustoci na Krsnikov dan se še le zdaj na drobno povzedejo dogodbe zelo krvave bitke. Iz naznanila vojskovodjevega se vidi, da je boj trajal od zora do mraka — od 4. ure zjutraj do 9. zvečer — in da je sovražnik blizo 100.000 vojakov z obilim topništvom pritiral na bojišče; naših je po omenjenem naznanilu bilo dokaj manj; razmera med našimi in laškimi četami se šteje tako, da na enega našega konjika sta bila dva laška, na 3 naše topničarje 4 unih in na dva naša pešca 3 laški. Da so vendar naši zmogli, kaže, kako hrabro so se bili; po tem takem pa tudi ni čuda, da je veliko naših padlo, ker zmaga na zelo obširnem in zamotanem bojišču nikakor ni bila dober kup, kakor je sam nadvojvoda Albrecht iz Verone 27. junija pisal. Ako je res, kar »Triest. Ztg.« piše, iznaša število ubitih in ranjenih na obeh straneh skupaj 25.000. Pravijo, da cilj in konec laškega vojskovodja je bil ta, da bi bil vrgel na avstrijsko zemljo večino svoje armade in ž njo predrl skozi trdnjave, potolkel tu našo trmado, in ž njo potem podpiral delovanje Cialdini-a na spodnjem Padu — al spodletelo mu je! — Kaj pa Lahi pišejo o boji Kustokem? Da vodijo vodo na svoj mlín, je očitno, ker kralj Viktor Emanuel je po telegrafu naznanilo dal v Florenc, da 24. junija niso zmagali, a tudi ne zmagani bili, in da je brž združenje vseh čet ukazal, da začno drugi boj. Sliši se, da talijansko brodovje (vojne ladje) je isti čas, ko je armada čez reko Minčio šla na Kustoco, imelo udariti na naše obale; al vstal je vzlasti po Neapolitancih punt na ladjah, in tako niso mogli z mesta.

Besarabija.

Dežela se razprostira od Bukovine med rekama Prut in Dnjester do Črnega morja. V zgodovini je Besarabija precej znana. Ko sta Anglija in Francija na Krimu premagali Rusijo, je morala odstopiti v pariškem miru l. 1856. večji južni del Besarabije Rumuniji, ki je bila takrat še pod turško nadvlado. Besarabija je ostala rumunska do l. 1878. V rusko turški vojski l. 1877. se je vojskovala Rumunija na ruski strani in je rumunska armada zelo pripomogla, da so bili Turki premagani.

Rumunija je morala kljub temu po vojski odstopiti Besarabijo Rusiji. Odškodovali so jo na škodo Bolgarije z Dobružo in so ji pripoznali neodvisnost. Rumunci izgube Besarabije, v kateri prebiva veliko Rumuncev, še do zdaj niso preboleli.

Vprašanje Besarabije je zdaj vsaj začasno zopet na sporedu. Sporazum je, ko je pridobil Italijo za vojsko, storil vse, da pridobi za vojno proti nam tudi romansko Rumunijo. Vsa poročila soglašajo, da je zahtevala Rumunija Besarabijo, če prične vojsko. Anglija in Francija sta svetovali

Rusiji, naj Besarabijo prostovoljno odstopi Rumuniji.

Na Balkanu.

SRBIJA.

Pariz, 14. junija. »Agence Havas« priobčuje dolgo izjavo srbske vlade, kjer se brani očitjanja, češ da je srbski pohod v Albanijo povzročil strah pred Italijo. Izjava se konča z besedami: »V svojem boju proti Srbiji je imela Avstrija na albanski fronti podporo vsled proklamacije svete vojske, ki je albanske divjake fanatizirala. Zadnji albanski vpad, katerega so izvršili s pomočjo avstrijskih topov in strojnih pušk, je postavil Srbijo pred odločitev, ali naj svojo mejo na tej fronti pusti nezavarovano ali pa naj jo štiti s tem, da zasede strateško važne točke. Srbija se je odločila za zadnje. Albanci so postali namreč prepričani, da kljub vojski avstrijska moč še ni strta in da jih bo monarhija še vedno varovala. Srbi so torej morali ukreniti vse potrebno, da se vsaj za čas vojske zavarujejo pred albanskimi vpadi in da jim vzamejo prepričanje, da smejo brez kazni napadati in da jim bo pomagala Avstrija. Srbija vé, da bo albansko vprašanje rešila Evropa; prepričana pa je, da so njene odredbe v interesu velikih zaveznikov in v njenem lastnem, ker hočejo le zavarovati prej odprto mejo, da postane prost tisti del srbske armade, ki je bil doslej vezan na to fronto. Za sedaj se je ustavila srbska armada na prvi strateški črti, potem ko je razdrla središče, katero so si ustvarili Avstriji in Turki v Elbassanu in v Tirani.«

Frankobrod. »Frankfurter Ztg.« poroča iz Carigrada: Srbija je predložila sporazuma štirih o odstopu delov Makedonije Bolgariji rezko odklonila.

USPEHI ESSAD PAŠE.

Chiasso. »Agenzia Stefani« poroča: Essad paša je dosegel s pomočjo Italijanov značne uspehe. Vstaja v Šijaku, Ravaki in v Peckini so se udali in poročili velikomnožino streliva, strojnih pušk in topov.

ITALIJANSKO SRBSKI SPOR.

Lugano. Italijansko časopisje obsoja Srbijo radi njenega nastopa v Albaniji in govori že odkrito o italijanskem srbskem sporu. »Tribuna« izjavlja: Italijanski mornariški vojniki bodo branili Drač proti vsakemu srbskemu napadu.

ITALIJANSKA JEZA NA BALKANCE.

Berlin. »Lokalanzeiger« poroča iz Chiassa: Rimski politični krogi so jako vznemirjeni radi dogodkov v Albaniji. »Secolo« izjava: Nič več se ne dvomi, da je umaknila Avstrija čete s srbske meje in jih vrgla proti Italiji, kar je bilo mogoče storiti le, ker so Srbija, Črna gora in končno tudi Grška obrnile pozornost na Albanijo. Italija je kljub temu dovolj močna, da konča z Avstrijo, a pravico ima zahtevati, da ji ne povzročijo novih težav lahkomišljenost njenih prijateljev. Grki so med tem vkorakali v Greso, ki leži med Elbassanom in Beratom.

Lugano, 16. junija. (»Berl. Tagbl.«) V Italiji se vsak dan bolj jezijo nad Srbijo. Kakor zadnjič »Stampa« prinaša »Secolo« iz Rima inspirirano pismo, kjer se čudijo srbskemu prodiranju v Albanijo in označujejo to postopanje za tako, ki ne odgovarja niti željam Italije niti sporazuma štirih. »Srbi, ki marširajo proti Draču, ki stoji pod varstvom kontrole italijanske mornarice, in ki silijo v Elbassan in Tirano, napravljajo veliko napako, ker riskirajo izgubo Bosne in Hercegovine. Sicer pa naj Srbi in Črnogorci in sploh vsi balkanski narodi svoje zahteve odgodijo do mirovnega kongresa, ki bo vsakemu dal svojo pravico. Sedaj pa je treba z vsjo silo iti proti avstrijskemu tiranstvu.«

ITALIJA NE TRPI, DA SRBIJA ALBANIO TRAJNO ZASEDE.

Lugano. »Corriere della sera« izjava: Italija ne ugovarja, če bi Srbija ukrenila le varnostne odredbe v Albaniji, a trajne okupacije po Srbiji bi ne trpela.

ITALIJA VSAK DAN PONAVLJA SVOJE GROZNJJE SRBIJI.

Lugano. Mussolini piše: Italijansko časopisje naj ne zahteva več pomoči Rumunije in Grške. Vsi Balkanci stavijo silovite zahteve, najnesramnejša je Grška, ki zahteva vse Egejske otoke in Smyrno z zaledjem 100.000 štirijaških kilometrov, da odpošlje 15.000 mož. Vse te države nimajo nič denarja in jim mora pomagati finančno sporazum štirih. (Italiji tudi.)

MEDNARODNA KONTROLNA KOMISIJA V SKADRU PRENEHALA POSLOVATI.

Geni. »Herald« poroča: Mednarodna kontrolna komisija v Skadru je prenehala poslovati, ker prodirajo Črnogorci proti Skadru.

DOGOVOR ITALIJE IN ENTENTE.

Milan, 16. junija. Listi poročajo iz Rima, da sloni dogovor med Italijo in entento na sledečih temeljih: »Formelni dogovor glede Jadranskega morja, ki zlasti

vsebuje tudi srbsko pristanišče, in medsebojno obvezo poteku dogodkov primerno kasneje skleniti še pred začetkom mirovne konference natančnejše dogovor glede orientalskega vprašanja.

Lugano. »Agenzia Nazionale« trdi, da pozna bistvene dogovore med Italijo in tropsporazumom. O Adriji in o vzhodnem Sredozemskem morju, osobito o srbskem dohodu na morje so se natančno pogodili. O ostalih točkah, posebno glede na malo Azijo, so se zavezniki obvezali, da se še zedinijo z ozirom na uspehe vojske.

»Berliner Tageblatt« ima 16. junija iz Lugana sledeče vesti:

Kar konca noče biti neprijetnim vestem iz Balkana. Oficijozni »Giornale d'Italia« poroča, da so Črnogorci že od vseh strani obkolili Skader, zasedli znani Tara-boš in postavil nanj topove. Drugi črnogorski oddelek je zasedel Krasnije, Selce in Klementi. Da Črnogorci še niso v Skadru, je zasluga italijanskega konzula. Ističasno so začeli Grki zasedanjem južne in srednje Albanije, da, zasedli so celo že mejo med Elbassanom in Beratom. Grki baje pravijo, da hočejo ustaviti nadaljnje prodiranje Srbov. Z ozirom na veliko grožnjo nevarnost zahtevajo (?) Albanci, da Italijani zasedejo Sv. Ivan Meduanski, Leš in Skader, da napravijo red in prehitijo Črnogorce.

»Giornale d'Italia« se tudi jezi nad oficijozno »Independance Roumaine«, ki je razžalljivo Avstriji prijazna in Italiji sovražna. »Independance« da nekaj blebete o italijanskih porazih pri Gorici o roparskih nagonih in podobnih lastnostih italijanskih vojakov.

»Corriere della Sera« pa skrbi Libija in pravi, da bi bilo dobro poslati nekaj čet v Afriko. Seveda je treba vprašati, ali se sme tudi samo malo čet vzeti iz evropskega bojišča, ali pa bi morda ne kazalo umakniti se na obalo. To pa tudi ne bi bilo priporočljivo, ker bi ljudstvo prestopilo na stran sovražnika in kasneje bi morali Italijani začeti novo tripolitansko vojno, ki bi ne bila lažja od prve, turških čet tamkaj ni, pač pa turški častniki in bati se je upora Senusijev, zato, pravi »Corriere«, le nekaj čet v Afriko!

SPORAZUM ŠTIRIH »NESPORAZUM« RADI ALBANIE.

Kodanj. »Politiken« piše: Ako pomislimo, kako hitro da se je razvila vojska avgusta, dasi ni bil nihče pripravljen nanjo, zdaj ne umevamo, zakaj da se Italijani zdaj hitreje ne razvrste. Radi Albanije so že nastali resni spori med zavezniki. Vse kaže, da se je pričel spor v hudi obliki. Italija kroti s težavo nevoljo, ker prodirajo Srbi v Albanijo. Sama bi rada celo Albanijo in neprijetna je Rimu srbska konkurenca. A tudi Črna gora je jezna, ker se njen stari prijatelj in zaveznik udomačuje v Albaniji. Dogodki v Albaniji vznemirjajo tudi Bolgarijo in Grško. Vprašanje o severnem Epiru razpravljajo v Atenah z veliko skrbjo, kar seveda vpliva na grško zunanjo politiko. Rusija, Anglija in Francija so po sporu radi Albanije precej vznemirjene in morajo njih diplomati krotiti lastne zaveznike, kar je neprijetna in težavna naloga.

SPOR MED SRBIJO IN ITALIJO ŽE PORAVNAN?

Pariz, 16. junija. »Petit Parisien« si dá poročati, da je srbsko-italijanski spor glede Albanije že poravnan. Srbija je razodela Italiji pomen svojega prodiranja v Albanijo, katerega bo ustavila.

× × ×

Bilo bi res skoro neverjetno, da se najnovejša prijatelja tako kmalu krvavo skregata. Najbrže gre samo za krajevne spore. Italijansko časopisje je pa že od nekdaj znano kot silno občutljivo. Zato toliko krika, da bi Srbi ne prodirali naprej. Op. ured.

BOJI S ČRNOGORCI.

Cetinje, 18. junija. Avstrijska artiljerija je obstreljevala črnogorske postojanke pri Grahovem.

RUMUNIJA.

»Frankfurter Zeitung« poroča, da se v Bukareštu zaenkrat nočejo vezati na nobeno stran. Vsled nastopa Italije se nevarnost, da Rumunija pristopi k ententi, ni povečala in ruski porazi so spravili v začudenje celo one, ki so podcenjevali vojaško moč osrednjih sil. Brezmejni agitaciji brezpogojnih prijateljev entente se dosedaj še ni posrečilo ustvariti odločnega razpoloženja za vojno, ki bi zrastle vladi čez glavo. Dosedaj še vedno obvlada položaj vlada in o ministerskem predsedniku Bratianu se sme misliti, da se tudi v bodoče ne bo udal za hlapca ulici.

So znaki, da v tem trenutku vlada noče še podreti mostu do osrednjih sil. Olajšalo ji je to stališče dejstvo, ker je Avstrija znatno razširila svoje obljube in pa ker je Rusija le v prav malem obsegu priznala rumunske zahteve. V trenutku ni mogoče zanikati možnosti mirnega sporazuma, pač pa ni izključeno, da bodo v slučaju nadaljnjega ugodnega razvoja vojaškega položaja osrednjih sil znali odgovorni rumunski politiki ceniti ugodnosti

varne nevtralnosti pred nevarnostjo gotovo žrtev bogate vojne.

RUSIJA, BOLGARIJA IN SRBIJA.

Kolin. »Kölnische Ztg.« poroča: »Secolo« je objavil, da namerava Rusija v Sofiji zopet diplomatično posredovati in da se že pogajajo. Bolgarija zahteva poleg v balkanski vojski osvojenega ozemlja še mesta Veleš, Bitolj, Ohrid in Struma.

SPORAZUM ŠTIRIH PRITISKA NA BOLGARIJO.

Berlin. »Tribuna« poroča: Sporazum štirih je pričel pritiskati na Bolgarijo, da se udeleži vojske, ker je Rumunija odklonila vsa pogajanja in izjavila, da hoče ostati nevtralna.

BOLGARIJA IN ENTENTA.

»Münchener Neuste Nachrichten« priobčujejo iz Sofije:

Včeraj dopoldne je ministerski predsednik Radoslavov obiskal vse poslanike sporazuma štirih, da jim odgovori na odškodninske predloge, ki so se stavili Bolgariji za njen nastop. Bolgarska vlada je sklenila, da ostane odgovor tajen in zato ga ententa ne bo tako hitro objavila. Iz poučenih krogov pa se sliši:

Bolgarija v svojem odgovoru ne odklanja predlogov entente, pa tudi ne izjavlja, da jih sprejme za temelj pogajanj. Bolgarska vlada je mnenja, da še ni prišel trenutek njene odločitve, ampak hoče počakati na kasnejši trenutek. Ta odlog ne kaže, da misli Bolgarija iti z entento.

Listi širijo važne vesti, da je v odgovoru rečeno, da je Bolgarija pripravljena za pogajanja, če ji ententa zajamči takojšen

odstop takozvanega »nespornega dela« Makedonije. Te vesti so ravnotako neutemeljene kakor je veselje rusofilov, ki pravijo, da so se že začela pogajanja z entento.

PO VOLITVAH NA GRŠKEM.

V Berlinu sodijo, da če tudi vsled izida volitev prevzame zopet vladu Venizelos, ni gotovo, da bi zasledoval svojo prejšnjo politiko. Tudi tropsporazum dvomi, kakor se poroča iz Stockholma, da bi Venizelos zasledoval svojo prejšnjo politiko, ker so se razmere medtem vsled nastopa Italije temeljito izpremenile.

POLITIČEN POLOŽAJ V GRČIJI.

Berlinska sodba.

»Münchener Neuste Nachrichten« imajo 17. junija iz Berlina:

Po novih vesteh iz Aten je menda večina zbornice na strani Venizelosa. Verjetno je, da bo poklical Venizelos na vladno. Osebnostno razmerje med kraljem in Venizelosom se je tudi po odstopu zadnjega ohranilo in tako bi bilo mogoče skupno sodelovanje. Venizelos je veljal dosedaj za tistega, ki hoče intervenirati. Vsled njegove vrnitve bi se bilo treba tedaj pripraviti na izpremembo v grški politiki, če ni vsled dosedanje dardanske akcije postal drugih misli, za kar pa ni nobenega znamenja.

POLOŽAJ NA GRŠKEM SE BO RAZJASNIL ŠELE 20. JULIJA.

Lugano, 16. junija. »Secolo« poroča iz Aten: Vkljub porazu bo ministrstvo Gurnaris ostalo na svojem mestu. Položaj se bo tedaj razjasnil šele z otvoritvijo zbornice, ki se snide 20. julija.

Vojska z Italijo.

AVSTRIJSKO URADNO POROČILO.

Vrli Dalmatinci odbili nove napade pri Plaveh. — Zelo težke italijanske izgube na Krnu in pri Plaveh.

Dunaj, 18. junija. Uradno razglašajo: Italijani so z obnovenimi sunki na bojni črti ob Soči dosegli ravnotako malo uspehov, kakor dozdaj.

Pri Plaveh so odbile naše vrle dalmatinske čete predvčeršnjim zvečer in ponoči napad neke italijanske brigade. Sovražnik je včeraj še enkrat napadel in je bil zopet premagan. V napadalnem prostoru smo dognali, da sta napadali dve piemontski brigadi in neki polk mobilne milice. Izgube Italijanov so tukaj kakor v ozemlju Krna zelo težke. Ponočni sovražni napadi v ozemlju Plöcken in na Monte Coston so bili tudi odbiti.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

× × ×

Slovenski pozdrav Italijanom.

»Slovenski Gospodar« priobčuje: Bilo je dne 26. maja. Zgodaj v jutru zasedemo mi slovenski Stajerci naše strelske jarke, ko zažari naše ljubo solnce čez hribe. Že se zaslišijo proti osmi ur iprvi strel iz naših topov. Takoj nam je odgovorila tudi sovražna artiljerija, ki je pa čez nekaj časa morala utihniti. Proti 11. uri se je začel pravi boj, ki je trajal do večera. Noč je bila mirna in tiha. Dne 27. maja zjutraj proti 9. uri se je zopet začel ljuti boj. Sovražni ogenj se je kar sipal po nas ali brez uspeha, ker se le vsaka sedma ali deveta italijanska granata razpoči. S silo nas je hotel sovražnik pregnati iz naših strelskih jarkov, toda slovensko-stajerski fantovi se ne da tako lahko pregnati! Napadli so nas večkrat z naskokom, a tedaj so nam prišli prav! Poslali smo jim iz naših pušk slovenski pozdrav nasproti in Lahi so bili odbiti s krvavimi glavami in velikimi izgubami. Tretji dan je trajal boj še dalje, a mi smo bili nadomeščeni po nekem drugem polku, da si nekaj dni odpočijemo, se naspimo, spravimo naše reči vred in se spet pripravimo na novi boj. Zdravi in pri dobri volji smo še vedno. Imeli smo tudi priliko, obiskati tukaj neko vaško cerkvico. Bil sem, odkar se bojujem proti Lahom, tudi enkrat pri sv. maši.

Že naše puške pokajo.

Z italijanskega bojišča piše mladenič Vid Brilej iz Zagorja vas Preske:

S temi kratkimi vrsticami naznanjam vsem prijateljem in znancem, da sem še živ in zdrav. Hrabri smo res mi vojaki, neustrašeno branimo naš dom. Veselo si prepavamo vojaške pesmi in spremljamo bojni grom:

Že naše puške pokajo,
Taljani pa se jokajo.
Slovinci bombe mečejo,
Nazaj se Lahi vlečejo.

Dva dni na Krnu.

Vojni dopisnik »Reichsposte« poroča iz vojnega poročevalskega stana: Nek sobojevniki mi je pripovedoval o bojih na Krnu: Raz višin Krna so bili Italijani vrženi 1. junija, nakar so se odigrali na Mrzlem vrhu boji, ki so se prav tako končali z umikanjem sovražnika. Do 6. junija so Italijani izgubili tudi vas Krn, in so morali

nazaj čez Sočo. Pri prehodu čez napravljeni vojaški most jim je naš ogenj zadal najtežje izgube. Za 3. junija je bil odrejen napad. Mi smo ta dan ležali kriti za višino pri Sv. Luciji. Zvečer smo se dvignili, da izmenjamo nekaj bataljonov na Mrzlem vrhu. Okoli polnoči smo došli na določeno mesto. Kakih 300 m pod nami so tičali Italijani, kril jih je gozd. Napočilo je jutro 4. junija. Naše baterije so otvorile ogenj z Mrzlega vrha, odstreljevale so italijanske infanterijske postojanke in sovražno artiljerijo. Kmalu je pričela odgovarjati italijanska težka artiljerija. Streljala je od pol 8. do pol 12. ure. Sovražnik je neverjetno razsipaval municijo. Nad 150 težkih in prav toliko lahkih streljov je oddala italijanska artiljerija na nas. Kljub temu je bilo pri mojem bataljonu le 6 mrtvih in nekaj ranjenih, ki pa niso ostali nimaščevani.

Sedaj so nas Italijani smatrali zrele za naskok. Ogenj njihovih topov je utihnil in že smo videli, da sta približno dva bataljona alincev zapustila svoja kritja in šla proti našim postojankam. Iz globočine so se čuli slabotni klici »Savoja«, napadalni klic sovražnika. Kmalu nato smo otvorili ogenj, nakar so se Italijani z velikimi izgubami umaknili. Petkrat so napadli in petkrat so se morali skriti v svoje postojanke. Ko je po 2. uri pričelo močno deževati, so Italijani izgubili veselje do napadov in ob pol 3. uri je bilo vse končano. Značilno za dober duh naših Slovencev je dejstvo, da, kakor hitro so spoznali dobro učinkovanje svojega ognja, jih ni bilo več mogoče obdržati v kritjih. Ne glede na ogenj strojnih pušk, ki jih je vedno ogrožal, so se popolnoma dvignili iz kritja in stoeč streljali na alince kakor na zajce. Ko so Italijani končno izginili, se je zopet pričel ogenj gorskih topov. Proti večeru je nastal mir, nakar so nas izmenjali drugi vojaki.

Kako Italijani navdušujejo vojake. — Italijanski vojaki brez legitimacijskih lističev.

Dunaj, 18. junija. (Kor. ur.) Iz vojnega poročevalskega stana se poroča: Italijani so se od svojih novih zaveznikov hitro naučili vojne prakse. Mislili so, da so v objavljanju izmišljenih uspehov prijateljskih bojnih sil našli posebno uspešno sredstvo, da navdušijo svoje čete. Pri nekem na Krnu padlem Italijanu so našli heliografirano brzojavko, katero so 27. maja oddal generalni major Maggiotto, poveljnik bergamske brigade. V brzojavki se četam zmagoslavno naznanja, da se je vojvoda Abruski z italijanskim brodom izkrca v Trstu. Naše čete na italijanski meji so dognale, da italijanski vojaki nimajo legitimacijskih lističev, da se dožene identiteta mrtvih. Pri dosedaj pokopanih številnih italijanskih truplih kljub najskrbnejšemu iskanju niso mogli najti legitimacijskega lističa. Očitno noče italijanska vlada objaviti imen žrtev te sramotne verolomne vojske.

Resnicoljubnost italijanskih poročil.

Dunaj, 19. junija. (Kor. ur.) Iz vojnega časnikaškega stana: Resnicoljubnost uradnih italijanskih razglasov osvetljuje neki vojni buljetin najvišjega poveljstva, ki izjava, da obstreljuje težka italijanska artiljerija od včeraj trdnjavo Naborjet. S strelji da je bil zažgan del neke utrdbe in da je

eksploziralo neko skladišče streliva. Nasproti temu poročilu približemo, da je s streljanskim zažigom del utrdbe neka lesena lopa, ki leži izven trdnjave, v kateri se ni nahajalo strelivo.

Visoki dostojanstveniki vojni prostovoljci proti Italiji.

Dunaj. Med prostovoljci proti Italiji se nahajajo tudi najvišji dvorni kuhinjski mojster grof Avgust Bellezarde, najvišji hlevni mojster Karol baron pl. Rummers in najvišji lovski mojster grof Thun-Hohenstein.

Boji na večjo razdaljo.

V svojem ponedeljkovem poročilu general Cadorna pove, da je ob Soči prav težka stvar. Pravi namreč: »Artiljerijski boji na razdaljo so se vršili tudi v zoni Krna in ob Soči. V odseku Podgora-Montefortin in pri tržiškem kanalu so nas nadalje na poizvedovanja boljše poučila o bistvu utrdb, ki jih je sovražnik zgradil ob Soči.«

Brezuspešna italijanska ofenziva.

Stockholm. »Dageblatt« poroča iz Petrograda: Rimski dopisnik vodilnih petrogradskih listov pripravljajo v dolgih poročilih rusko javno mnenje na neuspeh italijanske ofenzive, ki se izvaja zgolj iz strateških razlogov.

Sam pekel se je odprl...

Budimpešta. »Pester Lloyd« poroča: Na Ploškem prelazu ujeti Italijani so bili strašno pobiti in prestrašeni. Vprašani, kako da učinkuje naš ogenj, so odgovorili: Mislili smo, da se je odprl sam pekel.

Italija mora s trikrat večjo silo nastopati kakor naši.

Lužano. »Stampin« vojaški sotrudnik izvaja: Avstrijci se opirajo na utrdbe. Italijani morajo zato nastopati s trikratno premočjo nasproti Avstrijcem in morajo ob Soči zbrati vsaj 1 milijon mož.

Tirolske obmejne utrdbe.

Dunaj. Roda Roda poroča: Neki višji častnik mi je izjavil o tirolskih obmejnih utrdbah: Uporabljene so vse izkušnje dosedanje vojske tako temeljito, da je izključeno vsako presenečenje.

Tridentinske utrdbe.

Genf. Iz Verone brzojavljajo: Tridentinsko je tako utrjeno, da je Italijanom popolnoma nemogoče prodirati. Trident je velikanska vojašnica. Prodiranje Italijanov bo zahtevalo velike žrtve. — Tudi milanski listi opravičujejo dosedanje izgube z močnimi utrdbami ob meji.

Boji na Monte Maggio.

Inomost. »Tiroler Soldatenzeitung« poroča: Naši junaški tirolski branilci so zopet pokazali svojo hrabrost in svojo vztrajnost nasproti silni sovražni premoči. Nekemu oddelku, ki je štel 20 mož, nekega domačega bataljona se je 30. majnika posrečilo, da se je držal uspešno proti sovražniku, ki je bil dvajsetkrat močnejši. Moštvo, poveljeval mu je nadlovec Peter Webhofer, je zasedlo 30. majnika ob 4. uri zjutraj svojo postojanko na Monte Maggio. Sovražni topovi so pričeli kmalu nato živahno sipati šrapnele na naše. Sovražnik je ustavil ogenj šele, ko je zagrnila popoldne gosta megla pokrajino. V varstvu megle je pričel sovražnik, ki je štel približno 300 do 400 mož z napadom na naše. Prodiral je z dveh strani in sicer na desni s Cima Malinga z leve pa z Monte Gesella. Naš oddelek je mirno in hladnokrvno čakal, da se je približal sovražnik na približno 150 korakov, nato je pa otvoril na sovražnika tako ljut ogenj, da se je moral sovražni oddelek, ki se je približeval levemu krilu, umakniti s težkimi izgubami. Iz prostora planine Milegna je pa prodiral drugi oddelek, ki je prišel našemu oddelku deloma za hrbet. Webhofer je zato sklenil, da se umakne na že prej mu določeno oporišče, a prej je še telefonično prosil, naj njegovo umikanje krijejo z ognjem. Sovražnik je bil po tem ognju prisiljen, da se je umaknil za vrh Monte Maggio. Naši so 31. majnika zopet zasedli Monte Maggio in dognali, da je imel sovražnik težke izgube. Webhofer je dosegel s svojim malim oddelkom popoln uspeh in je predlagan v odlikovanje.

Počasnost italijanskih operacij.

Lužano. Uradni komentar pomiruje Italijane radi počasnosti italijanskih operacij. V mnogih krogih se govori o tistem sporazumu med Nemčijo in Italijo, po katerem naj bi nadaljevali operacije le, dokler ne dosežejo gotovih narodnih želja. Te govore so vojaško in politično nesmiselne. Operacije so počasne po svojem značaju. Predvsem se je moralo poskrbeti na italijanski meji, da so bile krite čete, ki so prodirale proti Soči, kar se je zgodilo. Druga etapa se zdaj ustvarja. Ofenzivni sukci proti vzhodu so močnejši, če se nadvladuje kaka operacijska črta. Ena črta se razvija proti Pontabelju-Trbižu, druga črta v dolini ob Savi zapira Triglav. Tostran Triglava se bojna črta na široko ne more razviti. Potrebno je zato, da se energično a previdno manevrira in da se ne ponove napake, ki so jih storili Nemci septembra.

Brezuspešnost italijanskih operacij.

Carigrad. »Tanin« izvaja: Italijani niso zabeležili dozdaj niti enega uspeha, dasi so se pripravljali na vojsko deset mesecev. Italiji se bo godilo še slabše, kakor se je godilo Rusom v Karpatih.

Italijani se boje, da se prenese vojska na italijansko zemljo.

Curih. »Tagblatt« poroča iz Munsterthala: Italijanski vojaki, ki se vračajo od meje, prihajajo od časa do časa k švicarskim četam in jih prosijo jesti. Ko so jih Švicarji vprašali, zakaj da tako močno in brezuspešno streljajo, je odgovoril neki alpinec: »Italijani se vojskujejo le za druge velesile. Tako krepko se strelja, da bi Avstrijci ne prodirali hitro in da bi ne prišlo do spopada v Italiji.«

Ostra italijanska kritika o italijanskem vojskovanju.

Lužano. Neki tu bivaajoči italijanski vojaški kritik izjavlja, da ne umeva izida vojske. Italija proti Avstriji razpolaga z vso svojo vojaško silo, kar predstavlja tako premoč, da bi bilo kljub avstrijskim obrambnim postojankam morali priti v 24 dneh bolj naprej. Potek vojske dokazuje, da Cadorni in armadi manjka iniciativnega in ofenzivnega duha. Čudijo se nenavadno rezki uradni izjavi rimske vlade, da ne pripusti nobenega nevtralnega vojaškega atašeya v italijanski glavni stan. Najbrže morajo veliko skrivati.

Nov grozen zaveznik Italijanov.

Monakovo. »Münch. A. Abendzeitung« piše: V Avstriji se bodo prestrašili, ko zvedo, kar piše »Tribuna«: Ob napadih na Monte Carada je uporabljala italijanska vojna uprava bike proti žičnim ograjam. Riki so tako navdušeno domoljubno napadali tako silo, da so pešci, ki so sledili bikom, zavzeli postojanko. Kaj da je ostalo od bikov, se ne poroča.

Italijani se kroglj zelo bojijo.

Poročnik g. dr. Alojzij Juvan, piše dne 10. junija z italijanskega bojišča: Sem na italijanski fronti in se počutim dobro. Korajže imajo malo ti Talijani, kroglj se zelo bojijo in takoj pokažejo hrbet. Bog daj, da jih v kratkem pošteno nabrišemo. Sem na slovenskih tleh, vsled tega zelo vesel.

Razburjenje v Italiji.

Genf. Več škandinavskih umetnikov se je pripeljallo minulo soboto iz Rima v Gent. Umetniki pripovedujejo, da je prebivalstvo v Italiji nemirno. Izobraženci se boje, da izbruhne revolucija, če se ne bo kmalu poročalo o uspehu z bojne črte. Na Srbijo so Italijani ogorčeni. Groze, da nastane vojska, če Srbi ne zapuste Tirane, ker se Italija ne bo nikdar odpovedala severni Albaniji. V Rimu se o izgubah razširjajo gorostasne govorice.

V Italiji navdušenost za vojsko ugasnila.

Basel. »Telegraphen-Union« poroča neki Švicar, ki se je vrnil iz Rima: Tudi v velikih mestih je ugasnilo navdušenje za vojsko. V Neapelju in v Florenci prirejajo delavci in rezervisti demonstracije proti vojski, ki jih vojaške oblasti s krvjo zaduše. Srednji stan je malone uničen. Prebivalstvo je pobito, tudi v armadi ni navdušenja.

Izgredi prostovoljcev v Italiji.

Lužano. Prostovoljci so priredili v več mestih izgnede, ker so hoteli neizurjeni na bojišče.

Prepovedana smrtna naznanila.

Lužano. Vsi italijanski listi so polni naznanil o padlih častnikih 5. planinskega polka, ki so padli 9. junija v bojih na sedlu Tonal in o padlih častnikih 12. lovskega polka 1. junija na Krnu. Italijanski listi zdaj ne smejo več o padlih vojaki in častnikih poročati.

Imena ranjencev Italijani zakrivajo.

Curih. Veliko nevoljo vzbuja, ker dasi so prenapolnjene bolnišnice v Milanu z ranjenci, imena ranjenih vojakov strogo prikrivajo.

Laška cenzura ne dopušča poročil o obstreljevanju Jakina.

Lužano. »Avanti« je nameraval objaviti tri strani dolgo poročilo očitvidca o avstrijskem obstreljevanju Jakina. Cenzura je pa poročilo pobelila izvzemši priznanja, da je bilo prebivalstvo strašno preplašeno, ker je avstrijski brodogoj nekaj ur po vojni napovedi že obstreljevalo mesto.

Ruski pomisleki o Italiji.

Berlin. V »Ruskem Slovu« izvaja znani ruski publicist Amfiteatrov: Iz ljudske vojske, ki jo pripravlja Italija posredno Avstriji, neposredno pa vsemu germanizmu, se lahko izčrpa žalostna pustolovska vojska: z malimi sredstvi, s težko umljivimi dobički in z nerazumljivimi premišljevanji, kakor naša japonska vojska, pouk, ki ni zapustil samo v Rusiji, marveč tudi v zahodnih državah nepozabljiv vtis. Ne le Bülow in tovariši, marveč tudi veliko italijanskih politikov, tudi pristaši vojske med njimi, sodi, da narodna navdušenost ne bo trajno zadoščala in da bo padla ob

neuspehi ali če se pojavijo finančne težave. Neuspehi so pa neizogibljivi, ako se Italijanom ne posreči, da do jeseni premagajo sovražnika, kar ni verjetno, in če se bodo morali vojskovati tudi pozimi. V financah že zdaj ni vse v redu. Velikanski izdatki vojnega ministrstva so izčrpali v deželi denar in kruh. Blagajne in skednji so skoraj prazni, trgovina bankrotna in zagotovitev kruha armadi je povzročila skoraj revolucijo. — Amfiteatrova izjava nja so tem večje vrednosti, ker prebiva pisatelj kot izgnanec že več let v Italiji in pozna zato dobro deželo in ljudi.

Kako se Angleži iz Italijanov norčujejo.

Stockholm. Trosporazumno časopisje ni nič kaj zadovoljno z italijanskimi uspehi. V »Timesu« se polkovnik Repington tako-le šali iz Italijanov: Občudujemo modrost in previdnost Italijanov. Italijanski generalni štab proučuje vsa vprašanja tako temeljito, da se ne ozira niti na čas. Počasi se približuje italijanska armada obširnemu, stratežnemu delu, ki jo čaka.

Francozi o italijanski vojski zelo pesimistični.

Genf. Francosko časopisje piše jako pesimistično o italijanski ofenzivi. »Le Journal« piše: Na bojni črti ob Soči se razvija vojska v strelskih jarkih v največji lepoti, ki lahko traja več mesecev. Napadno bi bilo upati, da se položaj na drugih bojiščih izpremeni. Avstrijci nadaljujejo svoje prodiranje v Galiciji s podvojeno silo, kakor da bi ne bilo Italijanov.

Še enkrat italijanski cerkveni knezi in vojska.

»Kärntner Tagblatt« piše: Nevzdržljivo poročilo o govoru kardinala Machi (ki je že davno mrtev) v stolnici v Pisi in o okrožnici kapucinskega generala, ki niti Italijan ni, je prvi prinesel »Berliner Tageblatt«, ki dan za dnem prinaša taka poročila, da bi človek mislil, ne prostozidarska

loža, ampak kardinalski kolegij in duhovniki so vojni hujškači. Taka poročila so za »Berliner Tageblatt«, ki prej ni mogel zadosti poveličevati Nathana in njegove tovariše, značilna. V Avstriji ta poročila z vidnim užitek ponatiskujejo predvsem »Neue Freie Presse«, grška »Tagespost« in »Grazer Tagblatt« (ter »Slovenski Narod«, op. ur.).

Italijansko vohunstvo v Švici.

Basel. 18. junija. (Kor. ur.) »Baseler Nationalzeitung« poroča: Švicarska policija v Luganu je prišla radi osumljenega vohunstva na škodo Švice nekega Babuchi, ki je kapitan italijanske mornarice. Babuchi je izjavil, da mu je naročeno naj opazuje nemške begunce v Luganu.

Italijanski vojaki uhajajo v Švico.

Genf. Predpise o popotnih listih so 14. t. m. poosttrili, da omeje beg čez švicarsko mejo. Vsi potni listi, tudi civilnih oseb, morajo biti potrjeni po vojaški oblasti. Predpise so poosttrili, ker so našli v Švici 13.000 italijanskih vojaških beguncev.

Kdor prinese iz Švice v Italijo kak časopis, ga en mesec zapro.

Lužano. »Corriere dela Sera« poroča: Švicar Burgi je bil v Milanu obsojen v enomesečni zapor in v denarno globo 104 K, ker je prinesel v Italijo eno številko: »Züricher Zeitung«.

Moteno italijansko pravosodje.

Curih. Sodna služba je vsled vojske zelo ovirana, ker mora velik del uradništva služiti v armadi. V Rimu so morali zapreti skoraj vsa civilna sodišča in pred novembrom najbrže ne bodo mogla poslovati.

Strašno neurje v Italiji.

Chiasso. Iz Pise se poroča o strašnih nevihtah. Železnica Genova—Pisa je več kilometrov daleč podruta.

Naše čete zasedle Tarnograd v Rusiji. — Boji za Lvoov.

AVSTRIJSKO URADNO POROČILO.

Naše čete zasedle ruski Tarnograd. — Boji ob Wereszyci. — Pflanznerjeva armada odbila v Besarabiji osem ruskih napadov.

Dunaj, 18. junija. Uradno razglašajo:

Naše čete so zasledujoč sovražnika severno od Sieniawe prodrle na rusko zemljo in so dosegle vrhove severno od Kroszowa, planoto pri Tanewu in so zasedle Tarnograd. Tiste ruske sile, ki stoje med spodnjim Sanom in Visio, so se na več krajih umaknile. Vzeli smo Cieszanow in vrhove, ki leže severno od navedenega kraja.

V govorju vzhodno od Niemirova kakor tudi v pokrajini pri Janovu so se ustavile močne ruske sile na boj.

Ob Wereszyci se bojujejo. Naše čete so se na nekaterih mestih ustalile že na vzhodnem bregu Wereszyce.

Južno od zgornjega Dnjestra so se morali Rusi po ljutih bojih umakniti iz postojank pri Lityniji proti Kolodrubiju. Sicer je položaj ob Dnjestru neizpremenjen.

Vzhodna skupina Pflanznerjeve armade je včeraj zelo krvavo odbila med Dnjestrom in Prutom osem naskakovnih ruskih napadov. Sovražnik, ki je z obupnimi napori poizkušal, da vrže naše hrabre čete v Bukovino nazaj, je imel v artiljerijskem ognju težke izgube in je bežal. Ujetih je bilo 8 častnikov in 1200 mož in zaplenjene 3 strojne puške.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, fml.

× × ×

NEMŠKO URADNO POROČILO.

Berlin, 18. junija. Uradno razglašajo:

Nemška konjenica je vrgla prodirajoče ruske oddelke čez odsek Szmysz nazaj. — Izjavljeno se je sovražni napad proti črti Dawina.

Najvišje vojno vodstvo.

× × ×

RUSKO URADNO POROČILO.

»Berliner Tagblatt«.

Rusi priznavajo svoje umikanje. Petrograd, 16. junija. Generalni štab poroča: Okoli Szawl nobene bistvene izpremembe; boji se nadaljujejo. Na narewski fronti je sovražnik v noči na 14. junij brezuspešno napadel v smeri na Myszinec in Wak in je tudi čez dan večkrat napadel severno od Praszynsz, pa smo ga z uspehom zavrnili.

Ko so nadomestili izgube z novimi četami, ki so prvič prišle na našo fronto, so Nemci v Galiciji zopet začeli z ofenzivo pri Jaroslavu in na desnem bregu Sana. Podpirala jih je težka artiljerija. Po tridnevnem ljutom boju smo prepustili sovražniku nekaj ozemlja na desnem bregu Lubaczowke in Wisznie.

Ob Dnjestru smo 13. junija napravili uspešno več protinapadov na levem bregu

Tysmenice in Stryja. Zajeli smo 29 častnikov, 1200 mož in 7 strojnih pušk. Istega dne so Nemci napadli odsek južno od mostišča ldašew in so vzeli vas Roguzno. Prihodnjega jutra smo z uspešnim protinapadom zopet vzeli vasi Roguzno in Zurawkow in en top z vprego in več strojnih pušk. Nemci so razobesili belo zastavo, potem pa zavratno otvorili ogenj, nakar smo jih v divjem naskoku posekali.

Sovražnik je nadaljeval svoj napad na mostišče Ryzniow, kjer je uporabljal velike sile s številno artiljerijo. 13. junija smo pri zavračanju ujeli nad 1500 mož. Med Dnjestrom, Prutom in Černovicami smo se umaknili preko državne meje.

RUSKO UMIKANJE PROTI LVOVU.

Dunaj. Vojni poročevalec »Fremdenblatta« poroča: Povsod, kjer se je izkušali Rusi držati, so se morali umakniti na vzhodni breg Sana ob celi črti od Sieniawe do zgornjega teka Dnjestra. Ujeti ruski častniki izpovedujejo, da je med Rusi panika, zmeda in da so izgubili glavo. Število ujetnikov vedno narašča. Sedanje umikanje Rusov na Lvoov pri odločnem zasledovanju zmagae postane lahko usodno tistim sovražnim četam, ki se še vojskujejo ob Dnjestru. V najkrajšem času pričakujemo važnih in vsekakor veselih dogodkov v vzhodni Galiciji.

BOJI LINSINGENOVE ARMADE.

Dunaj. »Az Est« poroča iz Stryja (17. t. m.): Severno od Stryja in na črti ob Dnjestru divjajo trdovratni boji. Rusi bi radi tu porazili čete Linsingenove armade, ki se izredno hrabro vojskujejo, da bi izravnale s sunkom proti črti ob Dnjestru uspeh našega prodiranja proti Grodeku. Čete Linsingenove armade so zadnji čas ponoči in podnevi odbile vztrajne sovražnikove sunke. Ruske izgube so bile zelo velike. Sovražnik razvija zato tako velike sile, ker bi radi Rusi za vsako ceno preprečili izgubo Lvova, ki je za Ruse tako v stratežnem kakor tudi v moralnem oziru največje važnosti. Ozemlje, kjer se vojskuje Linsingenova armada, pokrivajo gozdi in močvirja, kar zelo ovira operacije in se mora zato previdno operirati.

PORAZ RUSOV V GALICIJI PODOBEN PORAZOM PRI JENI IN WATERLOO.

Curih. Vsi curiški listi se pečajo s položajem na gališkem bojišču in opozarjajo na neutrudljivo zasledovanje zveznih armad, ki se more primerjati le zasledovanju po bitkah pri Jeni in pri Waterloo. Vojno vodstvo zasleduje z brezobzirno silo. Poveljniki se izkazujejo kot mojstri v zasledovanju. Neki očitvidc trdi, da je Hindenburg delal tozadevno čudovito, Rusi se zato tudi nikjer ne morejo ustaliti. Neusmiljeno in neutrudljivo zasledovanje je omogočilo, da se je velikopotezno izrabilo prodiranje ob Dunaju, da se je zavzel Przemysl in da stoje zdaj zavezni pred Lvoovom.

RUSKI NADŠKOF EVLOGIJ JE ZAMU-DIL POTOVANJE V LVOV.

Krakov, 17. junija. »Nowa Reforma« posnema po Lvovskih listih poročilo, da je imel te dni dospeti v Lvov zloglasni ruski nadškof Evlogij v svrhu nadzorovanja »ruske galiske škofije«, sedaj je na dobil naročilo, naj svoje potovanje v Lvov »odgodi«. — O carjevem obisku v Lvovu so morali tamošnji listi priobčiti naslednji komunike ruskega dvornega ministra: Na Lvovskem kolodvoru so imeli čast biti carju predstavljeni ob njegovem odhodu: Prijor ruske garnizijske cerkve Turkiewicz, znani dr. Dudykiewicz (ki je medtem ušel iz Lvova), vodstvo bolnišnice, ki nosi caričino ime, soproga Lvovskega generalnega guvernerja grofica Bobrinska. Car se je v avtomobilu peljal po mestu v spremstvu velikega kneza Nikolaja. Noben Poljak ni pozdravil carja ne v Lvovu ne v Przemyslu. Ljudstvo sedaj z mrzlično nepotrpežljivostjo čaka dogodkov bližnjih dni.

RUSKO GOSPODSTVO V LVOVU.

Krakov, 17. junija. »Nowa Reforma« priobčuje naslednje poročilo neke osebnosti, ki je 5. junija zapustila Lvov in zvečer dospela v Stanislav, odkoder se ji je po prihodu naših čet posrečilo priti čez Zagor, Jaslo in Tarnow v Krakov: Veliko Lvovskih prebivalcev so odvedli v Rusijo. V življenju mesta so nastopile velike izpremembe. Inteligenca se izogiba, da bi se pokazala na cesti. Večina prebivalcev prebije ves čas v svojih stanovanjih, ki jih zapusti le tedaj, če ima neodložljive opravke. Kavarne in slaščičarne obiskujejo skoraj samo ruski častniki, ki tudi na Lvovskih sprehajališčih prevladujejo. Te častnike spremljajo navadno tudi demimondke, ki sploh igrajo tu veliko vlogo. Ta korzo traja od 5. popoldne do 8. zvečer, do katerega časa je civilnemu prebivalstvu dovoljeno muditi se na cestah. Sicer se izdajajo dovolilni listi za poznejše ure, ki pa ne nudijo nobenega varstva pred aretacijami. Potem je treba ruske redarje še posebej dobro plačati, da se sme prosto oditi. Značilno za to je, da redarji po 8. uri zvečer na ulicah se nahajajočih civilnih oseb ne vprašajo le po dovolilnem listu, marveč zahtevajo ob enem tudi »djengi« — denar. Kdor ne da denarja, ga aretirajo. V zadnjih dneh se je pripetilo ta-le komični slučaj: Neki uradnik je moral pozno ponoči iz hiše, da pokliče zdravnika svoji težko oboleli soprogi. Med potjo ga je dobil redar, ki je uradniku po kratkem »uradnem poslovanju« vzel denarnico. Zato se je moral uradnik vrniti in nazaj grede je naletel na častnika, kateremu je povedal, kaj se mu je bilo zgodilo. Ruski častnik je šel z uradnikom nazaj in res sta našla dotičnega redarja. Častnik je dal redarja mastno zaušnico in mu ukazal, da takoj vrne denarnico. Ko se je uradnik vrnil domov, je opazil, da v denarnici ni bil samo njegov denar, marveč še več sto rubljev. Najbrže redar ni imel svoje denarnice ter je svoj nočni plen vtaknil v uradnikovo, potem pa ni imel časa vzeti zopet ven. — Tudi v gledališčih in kinematografih se Lvovsko poljsko občinstvo zelo redko pokaže. Ravno tako se izogibajo cestne železnice. V mestu je videti veliko ruskih napisov nad trgovinami. Prebivalstvo je polno priznanja nad delovanjem župana poslanca dr. Rutovskega, ki si neprestano prizadeva, da prebivalce brani in podpira. Za revno ljudstvo se ni odprlo samo množestvenih ljudskih kuhinj in čajaren, marveč tudi mestne prodajalne, kjer ljudje, ki so ostali brez sredstev, dobivajo proti nakaznicam, ki jih deli mestni urad, živila po nizkih cenah. Prebivalce tudi zelo skrbi osoda rimskokatoliškega nadškofa dr. Bilczewskega, pred čegar palačo so Rusi postavili stražo. Najhuje so prizadeti tisti, ki so zbežali iz Lvova. Vsa stanovanja teh beguncev so bila oplenjena. To se je zgodilo tako: Ruski častniki so šli od hiše do hiše in vpraševali, da-li so na razpolago prazna stanovanja. Kjer so bila, so jih s silo odprli in ruski častniki in uradniki so se naselili v njih. Častniki in vojaki niso imeli seboj nikake prtljage. Čez par dni je prišla dama, ki se je izdajala kot soproga častnika oziroma uradnika, a bila istotako brez prtljage. Naslednji dan je dotična dama že nastopala v dragoceni obleki, ki jo je vzela iz vlomljenih omar prejšnjih stanovalcev. Čez nekaj dni so prinesli v stanovanje prazne kovčke, ki so jih napolnili z vsem, kar je bilo v stanovanju dragocene ga dobiti, in jih poslali v Rusijo. Častniki in uradniki so po večkrat menjali svoje stanovanje in povsodi enako postopali, nakar so »dame« zginile. Na ta način je bilo oplenjenih na stotine begunskih stanovanj.

RUSKI TRGOVCI BEŽE IZ LVOVA V RUSIJO.

Krakov. »Dziennik Narodowy« objavlja poročilo nekega Lvovčana, ki je pobegnil iz mesta: Ko so v Lvovu izvedeli o velikih ruskih neuspehih pri Gorlicah, Tarnovu in pri drugih krajih, so pričeli Lvovčani upati na boljše čase. Ulice so postale živahne. Iz Tarnowa, Rzeszowa, Prze-

mysla, Stryja, Sanoka in drugih krajev so dohajali ruski trgovci, ki so bežali pred Avstriji. Dohajali so vedno večji transporti ranjencev v Lvov, kar je ruske trgovce v Lvovu vedno bolj razburjalo. Pobegli ruski trgovci so seveda tudi s svojimi poročili strašili ruske trgovce, ki so pričeli razprodajati svoje blago in odhajati v Brody in v notranjo Rusijo. V Lvov dohajajo sicer nove ojačevalne čete, a veliko četi ni niti oboroženih. Iz Rusije došli vojaki poročajo, da se rusko prebivalstvo vedno bolj razburja in da preveva vojake edina želja, naj bi se vojska kmalu končala. Neki častnik ruskega generalnega štaba je izjavil, da so višji ruski častniški krogi popolnoma desorientirani in se širi pobitost tudi med častniškimi krogi.

PREDUJEMI NA PLAČE LVOVSKIH DRŽAVNIH URADNIKOV.

Krakov. »Naprzod« poroča iz Lvova: Mestna občina je s sodelovanjem bank zopet izplačala primerne predujeme na plače državnih uradnikov.

IZ GALICIJE IN S POLJSKEGA.

Krakov. Erih baron pl. Diller je imenovan za avstrijskega vojaškega gubernatorja v Kielcach. Železnico Malogoszcz—Kielce in vojno železnico Miehow—Dziadoszyce so zopet izročili prometu. Avstro-ogrska banka ustanovi na Poljskem podružnice. V Stryju so Rusi aretirali in odvedli veliko meščanov. — Iz Lvova so odvedli veliko uglednih oseb. Prebivalstvo ostaja v hišah, ker se boji nasilnosti. Ceste so polne častnikov in zloglasnih žensk. S poulično železnico vozijo le ranjence.

UMIKANJE RUSOV IZ BUKOVINE.

Bukarešt. Poluradni »Vitorul« poroča na uvodnem mestu, da se avstrijske čete že vojskujejo na besarabski zemlji. »Universul« poroča, da se zbirajo iz Bukovine izgnani Rusi pri Hotinu in Kišenevu. Pri Novosielici so se umaknili Rusi v velikem neredu in so kraj sam že tudi izpraznili. Rusi so, ko so se umikali, zažgali veliko poslopij in podrli več mostov.

NAŠE ČETE V BESARABIJI.

Bukarešt. »Dimineata« poroča: Naše čete so močno utrdile Nowosielico in zavarovale mesto s težkimi topovi. Umikajoče se ruske čete požigajo za seboj zapuščene kraje in pozivajo prebivalstvo, naj gre z njimi, češ da pridejo kmalu nemški barbari. Naše čete so vdrle že 50 km daleč v Besarabijo. Hotin je zopet resno ogrožen.

LVOV IN VARŠAVA.

Genf. Vojaški kritik »Guerre Sociale« izjavlja: Padec Lvova in Varšave se ne more več zadržavati in je le še vprašanje nekaterih dni. Ruski parni valjar je prenehal poslovati, ker je posla municija, a dolgo parni valjar ne bo počival, ker ruska armada ni razbita. Val ruskih armad se bo kmalu razlil nad osrednji državi.

V ZADNJIH SEDMIM TEDNIH UJETIH 422.000 RUSOV.

Dunaj. Po uradnih poročilih je bilo na severnovzhodnem bojišču ujetih meseca majnika 863 častnikov in 268.869 mož, zaplenjenih 251 topov in 576 strojnih pušk. To število se poviša z ujetniki na drugih ruskih bojnih črtah na 1000 častnikov in na nad 300.000 mož. Junija je bilo ujetih do 16. 108 častnikov in 122.300 mož, zaplenjenih 53 topov in 187 strojnih pušk. V zadnjih sedmih tednih je bilo toraj ujetih nad 1100 častnikov in nad 422.000 mož.

HRABRI POLJSKI LEGIJONAŠI.

Krakov. »Naprzod« poroča: Prva poljska legijonska brigada polkovnika Pilsudskega je koncem maja prestala na Poljskem težke boje. Od brigade so padli stotnik Herwin, štirje nadporočniki, 4 poročniki in 96 vojakov. Ranjenih je bilo 25 častnikov in 400 prostovoljcev.

IZ VARŠAVE.

Krakov. Listi poročajo iz Varšave: Draginja strašno narašča. Plače državnim uradnikom so znižali za polovico. Vedno več ljudi zapirajo tako v Varšavi kakor tudi v drugih mestih zaradi revolucijske in protidržavne agitacije. Poljska organizacija v Varšavi živahno deluje. Napadi na železnice v varšavski okolici osobito v gubernijah Siedlece in Lublin se vedno bolj množe, kar ruske oblasti zelo skrbi.

NIKOLAJ NIKOLAJEVIČ NA DOPUSTU.

Kodanj. »Tidende« poroča: Generalisimus veliki knez Nikolaj Nikolajevič je nastopil svoj dopust.

NEMŠKE SILE RUSI PODCENJEVALI.

Stockholm. Poslanec dume Savinko je objavil članek, ki izjavja, da so nemške sile prekosile vse, kar so pričakovali.

OPUSTOŠENJE VZHODNE PRUSIJE.

Königsberg, 12. junija. Wolffov brzojavni urad poroča: Za časa ruskih vpadov je zapustilo okrog 400.000 ljudi svoja domovja. Večina se jih je že vrnila. Rusi so usmrtili okrog 1620 civilnih oseb in 433 so jih ranili. V Rusijo so odpeljali 5419 mož, 2587 žensk in 2719 otrok. Pogorelo je 33.553 poslopij. Hišna oprava je uniče-

na v približno 100.000 stanovanjih. Živine ni več, poljedelski stroji so uničeni.

V RUSIJI PRIČAKUJEJO REVOLUCIJE.

Krakov. »Nowa Reforma« poroča iz Sofije: Nekemu uglednemu Rusu je pisala njegova rodina, naj se ne vrne v Rusijo, ker gotovo izbruhne revolucija.

RUSKE POOSTRENE ODREDBE V GALICIJI IN NA POLJSKEM.

Curij. Štabni načelnik ruskega vrhovnega poveljnika general pehote Jenškevič je ukazal, da se sme potovati v Kovno, Grodno, Varšavo, Siedlec, Brest—Litovsk, Lublin, Holm, Ivangorod le s posebnim dovoljenjem. V vseh vaseh in mestih, kjer se nahajajo ruske čete in poveljstva, ne sme od mraka do jutra nihče na cesto.

NOVO NEMŠKO OROŽJE.

Genf. »Temps« poroča iz Petrograda: Nemci uporabljajo ob Bzuri novo vojno orodje, kovinasti cilindri napolnjeni z bencinom in s cerosinom. Gorečo tekočino zlivajo na daljavo 7 metrov, da raztope ob naskokih žične ograje.

ŽELEZNICA ARHANGELSK—WOŁOGDA.

Stockholm, 14. junija: Kakor poroča švedski konzul, je železnica Arhangel—Wologda zaradi velikih transportov municije in orožja za ostali promet zaprta.

NEMŠKE MINE PRED ARHANGELSKOM.

Stockholm. Ministrstvu zunanjih stvari je poročalo več kapitanov, da so videli mine ob vhodu v Belo morje.

Švedski podkonzul v ArhangelSKU je že prej opozoril švedsko vlado, da bi nemške mine ob murmanskem obrežju lahko preprečile nameravane velike Transporte v ArhangelSK. Poročilo švedskih kapitanov tolmačijo tako, da so nemški podmorski čolni zdaj zaprli z minami rusko pristanišče ArhangelSK, ki je pozimi zamrznjeno. Velikanske važnosti je, ako se je to Nemcem res posrečilo, ker bi tako odrezali

Boji na zahodu.

Nemško uradno poročilo.

Angleške čete pri La Basse uničene.

Berlin, 18. junija. Uradno razglašajo: Sovražniki so zaman nadaljevali svoje poizkuse, da proderejo našo bojno črto severno od Arrasa.

Angleške napadalne čete so bile severno od kanala La Basse uničene, le posamezni ljudje so mogli zbežati nazaj. Francozi so vdrli v male dele naših prednjih postojank, sicer so bili napadi odbiti. Krvave izgube sovražnikov na tem bojišču odgovarjajo njih izgubam v bitki na Champagne.

Najvišje vojno vodstvo.

Nov zračni napad na Angleško.

Berlin, 17. junija. Wolffov urad poroča: V noči od 15. na 16. junija so naša pomorska letala napadla severovzhodno obal Angleške. V neki utrjen obrežni kraj so metala bombe, ki so porušile celo vrsto industrijskih naprav. Na zrakoplove so močno streljali, posebno ljuto neka obrežna baterija. To so zrakoplovi napadli in jo prisilili, da je utihnila. Zrakoplovi niso bili prav nič poškodovani. Namestnik načelnika admiralskega štaba: Behnke.

Francoško uradno poročilo.

Pariz, 16. junija ob 3. uri popoldne. Pomembnega se večernemu poročilu ne da pristaviti. Popolnoma smo odbili napad na Jarek, ki smo ga 6. vzeli pri Quenneviersu. Velik nemški top je dvakrat ustrelil na Compiegne, pa škode ni napravil. — Ponoči: Zadnjo noč so se razvile akcije pehote v ozemlju severno in južno od Arrasa (Loretto-Neuville pristava Touvent). Odbili smo vse nemške napade in obdržali ves svoj dobiček. Severno od Neuville smo vzeli več nemških opazovališč. 15. se je v tem ozemlju vršil samo artiljerijski boj; naše baterije so ljuto obstreljevale nemške jarke. V noči na 15. je osem sovražnih bataljonov napadlo naš priporjeni jarek pri Quenneviersu. Ujetniki pripovedujejo o velikih izgubah sovražnika. Ker so Nemci obstreljevali odprta francoska in angleška mesta, smo danes zjutraj ukazali obstreljevati glavno mesto velike vojvodine Badenske. Ob 3. zjutraj je odplulo 23 letalcev nad Karlsruhe. (Poročilo opisuje znatno in že znano škodo. Op. ur.) Razun dveh so se vrnili vsi letalci.

Poročilo generala Frencha.

London, 18. junija. (Kor. ur.) General French poroča: Dne 15. junija smo vzeli na nemški fronti vrsto jarkov na eno miljo dolgi črti, vsled lutega protinapada smo jo morali zopet zapustiti. Pri Ypernu smo z uspehom napadli sovražno postojanko severno od Hooge, zasedli celo prvo vrsto jarkov na črti 1000 jardov in del druge vrste. Ujeli smo 157 sovražnikov. Protinapad Nemcev smo s težkimi izgubami odbili.

Rusom dovoz streliva iz Amerike in iz Anglije.

FRANCOSKA NEZAUPLJIVOST NASPROTI RUSKI BRAMBNI SILI.

Genf. V francoski zbornici je vložilo 36 poslancev nujen predlog na vojnega ministra Milleranda, ki zahteva, naj Millerand zanesljivo poroča o stanju ruske obrambne sile, ker je prebivalstvo radi raznih pustolovskih govoric močno vznemirjeno.

KOLERA MED RUSKIMI UJETNIKI.

Budimpešta. Ogrsko notranje ministrstvo razglašja, da se pojavlja med ruskimi ujetniki kolera. Ujetnike so cepili tako proti koleri kakor tudi proti legarju.

NEMIRI V REVALU IN MOSKVI.

Kodanj. »Tidende« poroča iz Petrograda: Železniške zveze z deželami ob Vzhodnem morju so zopet ustavljene. V Revalu so bile v petek teden revolucijske poulične demonstracije. V bojih je bilo ubitih 50, ranjenih pa nad 60 oseb.

Berlin. »Vossische Zeitung« poroča iz Petrograda. Tajno poročilo moskovskega vrhovnega poveljnika kneza Jusupova notranjemu ministru izjavja, da so bili nemiri minuli četrtek izredno resni. Ni se le ropalo in plenilo, poizkušalo se je tudi politično demonstrirati. Na Tverskaja cesti so razvili delavci in dijaki rdečo zastavo in so klicali: Proč z ljudskimi morilci! Proč s krvavo vojsko! Na Lubpanka cesti so kričali demonstranti: Car in generalisimus dopuščata, da mrjemo lakote! Dajte nam kruh in mir! Le na županovo prošnjo niso poslali nad demonstrante vojakov. Ponoči na petek so zaprli do 150 oseb. Našli so cele kupe oklicev proti carju, proti velikemu knezu in proti vojski. Iz zaplenjenih pisem sledi, da nameravajo revolucionirati posebno gubernije Harkov, Odesa in Kavkaz.

ZAPRTI ČEHI.

Kodanj, 14. junija. Kakor poroča Novoje Vremja, so zaprli v Petrogradu tri Čehe zato, ker so bili člani avstrijskega »Flottenvereina«.

Francoška letalca napadla Bruselj.

Amsterdam, 18. junija. (Kor. ur.) Listi poročajo: Dva francoska letalca sta v minuli noči poizkušala napasti Bruselj, a ker so Nemci streljali, sta morala pobegniti.

Nemci metali bombe na Bains le Bains in na Nancy.

Pariz, 18. junija. (Kor. ur.) Tukajšnji listi poročajo: Neko nemško letalo je metalo na Bains le Bains pri Epinalu bombe. En vojak in en uradnik sta bila ubita, 12 delavcev je bilo ranjenih. Na blagu je bila zadana precejšnja škoda. Nemška letala so preletela tudi Nancy in so vrgla v mesto 10 bomb. Ubite so bile 3 osebe, 4 osebe so bile ranjene.

Francozi bi radi zvedeli resnico.

Pariz, 17. junija. »Temps« poroča: »Liga za pravice človeštva« je opozorila vlado, da je treba povedati število izgub mrtvih in ranjenih, kajti širijo se fantastične in grozne številke. Z objavo natančnih številk pa bi se javnost pomirila. Liga pravi, da je ljudstvo od začetka vojne dokazalo tako junaško ravnodušnost, da je zmožno in upravičeno zvedeti resnico.

Razporeženje v Parizu in v Londonu.

»Berliner Tageblatt« poroča njegov dopisnik iz našega vojnega tiskovnega stana sledeče: Zastopnik nevtralne »velesile, ki se je nedavno vrnil iz Pariza in Londona, pripoveduje o svojih vtisih v teh mestih takole: Pariz se je znatno izpremenil. Kakšno je postalo to živahno-veselo mesto! Ljudstva in vlade se je polastilo globoko-resno razporeženje, katero se sicer ne dá imenovati še obupno, ki pa vendar tlači in davi vse kroge kakor mora. London se pa ni izpremenil ne na zunaj, ne na znotraj. Noben Anglež ne verjame na slab izid vojne. Merodajni krogi so pač prepričani, da bo vojska še jako dolgo trajala, ampak potem, »pravi visoka oseba, »bomo napravili z Nemci tako.« (Tu je s palcem potegnil po mizi, kakor če bi zmečkal muho.)

500.000 bojazljivcev v Franciji.

Genf. Generalni sindikat (vodstvo strokovnih društev) ponuja Millerandu seznam pravih delavcev in trdi, da se je 500 tisoč nedelavcev priglasilo za delavce, da jim ni treba odriniti v bojno črto. Razmere so tako škandalozne, da se boje po končani vojski državljanske vojske, če Millerand odkloni predlog.

Na Francoskem morajo »skrivači« na fronto.

Pariz, 17. junija. Vojni minister je odredil, da morajo vsi vojaki v skladiščih, ki spadajo v aktivno vojsko, rezervno ali črno vojsko in še niso služili na fronti, oditi na fronto. V skladišča pride moštvo pomožne službe ali za boj nesposobni črnovojniki.

Angleži imajo v boju 36 divizij.

Kodanj, 24. junija. »Daily Chronicle« poroča, da imajo Angleži sedaj na vseh frontah 36 divizij. Skupne britske izgube

znašajo doslej 258.000 mož; od teh odpade polovica le na april in maj.

Požari v arsenalu v Quebecu.

London, 19. (Kor. ur.) »Morningpost« poroča iz Ottawe: Vojaški urad je ukazal preiskavo, ker je tekom enega tedna trikrat gorelo v arsenalu v Quebecu.

»Maroko špancem!«

Ženeva, 16. junija. Pariško časopisje je zelo vznemirjeno vsled vesti iz Španije, kjer se vneto širi propagando s ciljem in geslom: »Maroko špancem!«.

Rusko - angleško pobratimstvo.

Petrograjski brzojavna agentura javlja 12. junija: V mestni dvorani moskovski se je ustanovila v prisotnosti mestnega poveljnika, mnogih profesorjev in dostojanstvenikov ter zastopnikov angleške kolonije družba za rusko-angleško zblizanje.

Nemško-angleški sporazum?

Berlin. »Nationalzeitung« odločno odklanja stremeljenja »malega kroga Angležem prijaznih prijateljev miru« in »mednarodnim fanatikom«, ki delajo na to, da bi se podredile nemške koristi Angliji proti dalekosežnim odškodninam. Nemška državna vlada je odklonila, da se še s to zadevo peča, dasi so nekateri diplomati, ki so izven službe, simpatični sporazumu.

Angleške izgube.

London, 19. junija. (Kor. ur.) Včeraj izdani seznam izgub obsega imena 102 častnikov in 2107 mož.

Francija nastopi s težkimi mornariškimi topovi.

Pariz, 19. junija. (Kor. ur.) »Temps« poroča: V kratkem nastopi Francija na bojišču z velikokaliberskimi mornariškimi topovi, ki daleč streljajo.

Nakaznice za premož na Angleškem.

Rotterdam, 17. junija. Iz Londona se poroča: List »New Statsman« javlja: Celo v industrijskih krajih je cena premož poskočila od 15 šilingov 5 pens na 26 šilingov 6 pens. List predlaga naj se po zgledu nemških krušnih kart uvedejo nakaznice za premož.

Izredni vojni krediti v Franciji.

Pariz, 19. junija. (Kor. ur.) Senat je soglasno odobril zakonski načrt o otvoritvi izrednih dopolnilnih kreditov, ki so namenjeni mornarici in armadi.

Črnogorci v Albaniji.

Skader, 17. junija. Črnogorski vojaki so zasedli mnogo točk Albanije in s topovi oborožili obrežje Bojane kakor tudi Veliki in Mali Taraboš. Tisti trenutek se je postavil neki parnik pod poveljništvom Martinovića, oborožen s strojnimi puškami, v bojni položaj proti Skadru. Obenem so Črnogorci zasedli močno utrdbo, carinsko postajo in albansko vojašnico. Vso črnogorsko akcijo v Albaniji vodita generala Jurović in Guracović. Z ozirom na nevarnost, ki preti Skadru, je poslovalo albansko prebivalstvo italijanskega poslanika, da bi Italija z okupacijo Sv. Ivana Meduanskega, Lješa in Skadra prehitela Črnogorce.

Amerika se pripravlja na vojsko.

Rotterdam. »Daily Telegraph« poroča iz New Yorka: V Združenih državah sicer upajo, da ohranijo dobre razmere z Nemčijo, a kljub temu se pripravljajo na vojsko. Nakupujejo velike zaloge topov in streliva in se pečajo z vprašanjem, kako bi pospešili izdelovanje streliva. V Washingtonu se med nemškimi Amerikanci agitira, da bi v slučaju vojske razstrelili vse zaloge streliva.

BRYAN O VOJSKI.

Washington. (Kor. ur.) »Reuter« poroča: Bryan je objavil prvi del dolge izjave o vojski brez razloga. Prerokuje, da se nudi Združenim državam največja prilika v zgodovini, da posredujejo za mir. Ko se vrne mir, se bo čutila potreba po mednarodni konferenci in o izpremembah mednarodnega prava, ki je prirojen bolj za narode v vojski, kakor za mirno skupno življenje.

Na morju.

Angleški parnik potopil nemški podmorski čoln »U 29«.

Berlin, 19. junija. (Kor. ur.) »Wolfvov urad« poroča: Neki angleški parnik, ki je vozil pod švedsko zastavo, je potopil nemški podmorski čoln »U 29«.

Angleški parnik »Trafford« potopljen.

London, 19. junija. (Kor. ur.) Neki nemški podmorski čoln je potopil angleški parnik »Trafford«.

Po Nemcih potopljene ladje.

Stockholm 19. junija. (Kor. ur.) »Tidningen« poroča iz Göteborga: Nemci so predvčerajšnjim pred Göteborgom potopili norveški parnik »Granit«. Iz Malmoe-a se poroča: Z neke nemške torpedovke sta prevzela dva ribiška čolna posadki potop-

ljenih parnikov »Verdandi« in »Granit«, skupaj 28 mož. Izkricali so jih na Malmoe.

London, 19. junija. (Kor. ur.) »Lloyd« poroča: Podmorski čoln U 5 je potopil ribiški parnik »Petrel Explora Yaponica« iz Aberdeena.

Angleška prevozna ladja potopljena.

London, 18. junija. Parnik »Argyl«, ki je vozil goveda, je bil potopljen.

Angleži in Francozi morali v Anatoliji izpremeniti poslojanke.

Carigrad, 18. junija. (Kor. urad.) Zasebno se poroča iz Dardanel: Angleži in Francozi so morali z ozirom na uničujoč ogenj anatolskih obrežnih baterij izpremeniti svoje artiljerijske postojanke. Angleži in Francozi so otvorili včeraj jutraj brezuspešno obstreljevanje. Turki so odgovarjali na ogenj in so uničili postojanke artiljerije. Na morju se ni nič zgodilo.

Razna poročila.

ITALIJA RAZPIŠE POSOJILNO TISOČ MILIJONOV.

Rim, 19. junija. (Kor. ur.) Kralj je pooblastil vlado, da sme najeti vojno posojilo tisoč milijonov lir, da se pokrije vsled vojske nastali primanjkljaj državnega proračuna.

ZAPORA ŽITA NA OGRSKEM.

Budimpešta. (Kor. urad.) Žetev se sme prevažati le z dovoljenjem oblasti. Sodne rubežni sicer zapora žita ne zadene, a žito se sme izdražiti le, če se ni glede na rekvizijo v 30 dneh drugače ukrenilo. Žito prevzame v ta namen ustanovljena vojna žitna družba. Iz carinskega inozemstva uvažana pšenica, rž itd. se sme prodajati z dovoljenjem trgovinskega ministra. Vlada ustanovi vojno žitno družbo z ustanovno glavnico 20 milijonov kron z 2000 akcijami po 10.000 kron. Dividenda ne sme presegati 5%. Družba bo poslovala, dokler bo trajala vojska.

VELIKANSKI IZGRADNI V MOSKVI.

Petrograd, 19. junija. (Kor. ur.) »Rusko Slovo« poroča iz Moskve: Demonstranti plenijo v vseh trgovinah s tujimi imeni. Izgredi zavzemajo veliki obseg.

TURSKI POSLANIK V SOFIJI OSTANE.

Sofija, 18. junija. (Kor. ur.) Vsled naročila svoje vlade ostane turški poslanik Fethi bej, ki je prosil, da se ga vpokliče v vojno službo, še dalje na svojem mestu.

NEMIRI V KAIRI.

Rotterdam. »Morningpost« poroča, da so izbruhnili nemiri v Kairi. Mošeje so začasno zaprli.

V CARIGRADU USMRILI 20 ARMENCEV.

Carigrad. (Kor. ur.) 15. t. m. je bilo usmrčenih 20 Armencev, ki so bili obsojeni na smrt, ker so nameravali ustanoviti neodvisno, samostojno Armenijo.

Dnevne novice.

† Njegovo Veličanstvo cesar je zaslislal v avdienci galiskega namestnika, ki je odpotoval nato 15. t. m. na svoje mesto v Galicijo.

† Nadvojvoda prestolonaslednik Karel Franc Jožef je prevzel pokroviteljstvo avstrijskega mornariškega društva.

† Za rektorja dunajske tehnike je bil izvoljen profesor fizike dr. Gustav Jäger.

† Peregrin Vunček †. Velike so žrtve, ki jih doprinašamo domovini na oltar Slovence; skoro vsa naša inteligenca se nahaja v službi domovine in tudi izmed duhovščine je na bojiščih procentualno morda največ naše. In vendar so te velike žrtve za domovino potrebne, četudi so za posamezne, prizadete osebe huda izkušnja, za narod pa bridka izguba. Slovenci smo in bomo storili vso svojo patriotično dolžnost in prostovoljno še veliko več, kakor zahteva od nas domovina, zato pa imamo trdno upanje v bodočnost slovenskega naroda. Zvestoba za zvestobo! Mnogo naših najboljših mož in mladeničev je padlo za domovino, in ni najzadnji izmed teh Peregrin Vunček, črkostavec tiskarne Družbe sv. Mohorja. Kdo ni poznal rajnega Peregrina po slovenskem Korotanu? Ni ga bilo javnega narodnega delovanja, ki bi se ga ne bil z verno udeleževal Peregrin. Posebno marljiv je bil kot odbornik koroške podružnice »Slov. planinskega društva« in kot blagajnik celovške podružnice »Slov. Straže«. Za svojo osebo silno skromen, ponižen, je bil v narodnih zadevah skrajno odločen in dosleden. Zapušča ženo in malega sinčka. Pokoj njegovi blagi duši!

† Vojaški dopusti povodom žetve. C. kr. korespondenčni urad poroča 19. t. m.: Vojni minister in deželnoobrambni minister sta z ozirom na narodno gospodarsko važnost dela ob žetvi odredila, kako se smejo podeljevati dopusti moštvu, ki se nahaja v zaledju, kako se smejo določati delovne skupine in v katerih izjemnih slu-

čajih se sme dovoliti začasen odpust iz črnovojniške službe.

— Rekviriranje živine na Kranjskem. Poizvedeli smo, da sta vlada in višja vojaška oblast določili, da se za sedaj živina na Kranjskem nikjer ne rekvirira. Ako bi se to vendar kje pomotoma vsled pomanjkanja pravih informacij zgodilo, naj se to javi žetvenim komisarjem dotičnega okraja.

— Sprejemna skušnja za I. gimnazijski razred v zavodu sv. Stanislava v št. Vidu bo dne 6. julija. Začetek ob 10. uri.

— Sedanje maksimalne cene za žito ostanejo v veljavi do 31. julija t. l. Vse nove pridelke, razen tistega, kar bo kmetovalec za prihodnje leto neobhodno doma potreboval, si bo prisvojila uradna vojna žitna družba in ker vse kaže, da bo letošnja letina izborna, zato je že sedaj gotovo, da bodo nove maksimalne cene, po katerih bo imenovana žitna družba pridelke kupila, znatno nižje. Kdor ima še sedaj nepotrebno velikih zalog, naj jih pravočasno proda, če ne bo imel veliko izgubo, in kdor bo svoje žito hitro omlatil in pred 31. julijem po stari ceni prodal, bo vsekako več zaslužil, kakor tisti, ki bo s prodajo odlašal. Prihodnje leto ne bo pomanjkanja in bo pravočasno vse tako urejeno, da nihče ne bo mogel po oderuško špekulirati.

— Strela je udarila dne 14. junija ob 1/7. uri zvečer med nevihto v župnišče v Zgor. Tuhinju. Iz dimnika je odskočila na ostrešje, prišla skozi strop in prazno sobo in za dober meter na dolgo odtrgala na stropu omet, potem pa skozi steno izginila na strešni žleb. Užgala ni.

— »L'eco del Litorale«, katoliško glasilo goriških Italijanov, izhaja sedaj na Dunaju v tiskarni »Reichspost«.

— G. Ivan Rojec, dekan in deželni poslanec, naselil se je v Zavodni h. št. 58, pod misijonsko hišo sv. Jožefa pri Celju.

— V Zagrebu se nahaja 15.000 beguncev.

— Utonil je v Dolini pri Trziču delavec Janez Weissisen. Nosil je drva čez vodo po brvi. Najbrže ga je zadela božjast, kateri je bil podvržen. Sicer je bil dober in pošten mladenič.

— Umrl je Andrej Wieser, posestnik p. d. Sošel v Slov. Plajbergu. — Umrl je v tržaški bolnišnici Valentin Družina, posestnik in mizar.

— Samoumor v Trstu. V Trstu je skočil skozi okno 44letni Alojzij Gregorin ter obležal na mestu mrtev.

— Padel je na severnem bojišču g. Vinko Lavrenčak, kadet 17. pešpolka.

— Iz ruskega ujetništva sta se oglašila Josip Zurec, krojaški mojster in posestnik v Predtrgu, in Valentin Dežman, posestnik na Lancovem pri Radovljici.

— Nakup žeblov za gorske čevlje. Vojno ministrstvo kupi žeblje za gorske čevlje, londonske žbice in gorske palice. Lopat in krampov se sedaj ne rabi.

— Strašen požar v Mühlendorfu pri Ebenfurtu. 127 hiš pogorelo. Škode nad milijon kron. Iz Dunajskega Novega Mesta se poroča: V Mühlendorfu pri Ebenfurtu je 16. t. m. dopoldne izbruhnil požar, ki je med 205 hišami uničil 127 hiš. Pri gašenju je bilo poškodovanih več gasilcev. Le s težavo so rešili cerkev. Uničeno je tudi veliko živine, oprave, poljedelski stroji in zaloge žita in krme. Škodo cenijo na nad 1 milijon kron.

Ljubljanske novice.

Ij Mesto venca na grob † Iv. Grilca je darovala za »Slovensko Stražo« ga. Marija Rutar znesek 10 K.

Ij Pojdite v Ljubljano! Tržaški »Lavoratore« je v svojem izdanju od minule nedelje priobčil dopis iz Ljubljane, ki tvori najlaskavejši dokument za glavno mesto naše slovenske domovine. Pravi slavošpev je to za Ljubljano, njeno prebivalstvo, njega gostoljubje in poštenje. Ljubljana nudi sedaj — tako pripoveduje — vsled pritiska tujcev sliko velikega mesta. Vendar pa prebivalstvo ne izkorišča te prilike in je, kar se tiče cen živil in stanovanj, onestissimo. Na vsaki ulici in v vsakem lokalu se sliši italijansko govoriti, a povsod so z Italijani vljudni, prijazni in gostoljubni. — Kako se menjaajo časi in ljudje ž njimi! Ni še dolgo temu, ko so v Trstu vsakemu Slovincu, čim je dal kak znak svojega slovenstva od sebe, klicali »ande a Lubiana!«, in to tako zaničevalno, kakor da ga pošiljajo kam v divje kraje, oddaljene od človeške civilizacije. Danes pa oni sami iščejo v tej Ljubljani zavetja in gostoljubja in so polni hvale o prebivalstvu tega mesta. Dajejo nam torej najlepše zadoščenje. No, to bi bila bolj stran čuvstvenosti, ali če hočete, občutljivosti, ako nam je to v zadoščenje. Toda stvar ima tudi svojo realno vrednost. Kajti mnogokateri je zaničeval le zato, ker je imel povsem krive pojme o naših krajih in naših ljudeh in si domneval, da žive tam zunaj sami slovenski divjaki in barbari. Sedaj pa se je pričel na svoje oči in vidi, da žive na slovenski zemlji civilizirani ljudje, ljudje v pravem smislu besede, ki v težkih časih

radi pozabljajo na narodna navskrižja, slede pravilom narodne tolerance, ker vidijo v človeku — sočloveka. To častno izpričevalo je dal slovenskemu ljudstvu dopis v »Lavoratore« od minule nedelje. To pa ni v čast samo tistemu, ki se mu izreka priznanje, ampak tudi tistemu, ki je izreka odkrito in pošteno!

Ij Umrli so v Ljubljani: Marjeta Vrhovec, mestna uboga, 60 let. — Fran Znidaršič, posestnikov sin, 35 let. — Franciška Tausch, prisiljenka, 23 let. — Nikolaj Staudt, četovodja 20. topničarskega polka. — Ivan Drescher, pešec 76. pešpolka.

— Delo z vojaškim perilom. Ker je vojaško perilo pri zavodu za pospeševanje obrti že pošlo, je zavod prevzel naročilo 30.000 parov hlačnih podvez (Hosenspannen), katere bo oddajal pred vsem dotičnim šiviljam v delo, ki so imele do sedaj zaslužek z vojaškim perilom. Šivilje naj se zglašijo zato v pisarni zavoda za pospeševanje obrti.

Ij Vse one sobe, ki so bile dane vojaški upravi na razpolago, oziroma stojijo še rezervirane, lahko stranke oddajo, odnosno razpolagajo z njimi. Priglasijo se lahko v mestnem nastanjevalnem uradu.

Ij Umrli je gospa Katarina Pater, noster, vdova mestnega knjigovodje.

Ij Kaj bo te dni novega? Tako vprašuje vsak, kdor vé, kako zanimivo predstavo preskrbi občinstvu v Ljubljani »Kino Central« v deželnem gledališču. Te dni predstavlja krasno igro v treh dejanjih »Vojna spravi«, velekomično, »Kuharične sanje«, veseloigro »Naduti Vutke« ter najnovejša kinematografska vojna poročila. Tudi za mladino primerno! Predstave se vrše tako, da se jih pred ali po nedeljskih službah božjih lahko vsak udeleži: ob 1/11. dopoldne, ob 3., 1/5. popoldne, ob 6., 1/8. in 9. uri zvečer. Danes v soboto in v ponedeljek so pa predstave ob 4. uri popoldne, ob 1/6., 7. in 1/9. uri zvečer. — Obisk pri predstavah je vedno večji, ker podjetje nudi res vedno zanimive in nove stvari.

Ij V vojaško službovanje vpoklicana družabnika tvrdke I. Ciuhla, »Pod trančo«, vljudno javljata p. n. občinstvu, da ostane trgovina začasno zaprta ter se priporočata, da jima ohranijo p. n. odjemalci svojo naklonjenost do zopetne otvoritve.

Zobna krema

KALODONT
70 vinarjev.

Velika vsota denarja

se zamore naključiti vsakomur, ki postane naš naročnik. — Brezplačna pojasnila pošilja:

Srečkovno zastopstvo 11, Ljubljana.

Odlikovan na razstavi v Badoljici leta 1904 s častno diplomom in svetiljo I. vrste.

BRINJEVEC

Na prisnost se jamči. Cene zmerno. 3167

Blagajno

dobro ohranjeno kupi

Vnovčevalnica za živino v Ljubljani, Dunajska cesta 29. 1258

~~~~~ Poštena in pridna ~~~~~

dekle

srednje starosti, večša kuhanja, šivanja in sploh gospodinjstva, z dobrimi izpričevali, išče službe v kakem župnišču. Ponudbe na upravo »Slovenca«. 1257

1 ali 2 žagarja

na venecijanarico, več rezal, takoj sprejme JOSIPINA MARKEŠ, hotelirka in lesna trgovka na Boh. Bistrici. Plača od komada po dogovoru. 1259

Konj vajene hlapce

sprejme za razvažalce piva v zalogi pivovarne
Göss, Sp. Šiška, zastopnik Franc Sitar. 1202

G
A
N
G
L
I
O
N
A
L

iz najboljših rastlin pripravljen čaj, ki ga
z uspehom uporabljajo

kot domače sredstvo zoper živčne bolezni

Ta čaj pomiri živce, lajša bolečine, od-
stranja krče, tvori kri, podeljuje sladko
spanje, pospešuje telesno moč in prebavo.
Ganglion-čaj ne vsebuje nikakih omam-
ljivih snovi.

Edino pristen se dobi pri c. kr. dvor. in
nadvojvod. komornem založniku

JULIJ BITTNER 645
LEKARNAR, REICHENAU, N. A.

Cena škatljici z vpor. navodilom K 3—
Kjer ga ne dobite v lekarni, naročite ga
proti vpslatvi K 3— franko po pošti, po
povzetju 35 vin. več!

Prvo kranjsko podjetje za umetno
steklarstvo in slikanje na steklo

Augusta Agnola
Ljubljana

Dunajska cesta šte. 13
pri „Figovcu“

se priporoča slav. cerkvenim
predstojništvom kakor p. n.
občinstvu za solidno izvršitev
vsakovrstnega umetnega ste-
klarstva in slikanja na steklo,
za steklarstvo v figuralni in
navadni ornamentiki, stavbo
ter portalno steklarstvo. —
Zaloga steklenega in porcela-
stega blaga vsake vrste, sve-
tilk, zrcal, okvirov za podobe
itd. — Narisi in proračuni na
zahtevo zastoj. — Spričevala
mnogo dovršenih del na raz-
polago. 74

Podpirajte vojaške vdove in sirote!

Paramente, cerkevna bandera, društvene
zastave, baldahine in vse cerkveno orodje pri-
poroča po najnižjih izjemnih cenah

JOSIP NEŠKUDLA,
specialen zavod za cerkveno umetnost,

== KRALJEVI GRADEC, Češko. ==

Stari paramenti se ceno obnove. — Priporo-
dam specialno ugodno: 1189

kompletne žalne opreme!

Za vsa človekoljubna podpora ubogih zapu-
ščenih izrekam odkriti: „Bog plača!“

Posiljate na izbiro brez stroškov.

Zaloge v Ljubljani:

A. Šarabon in Mihael Kastner.

ANTON BOE

barvarija in kemična pralnica
Ljubljana, Selenburgova ul. 6

Delo se izvršujejo tudi na
Glincah št. 46. Nizke cene!
Točna in solidna postrežba!
Obstoj trdke že čez 50 let.

Kranjska deželna vinarska zadruga
v Ljubljani (deželni dvorec.)

Opozarjamo slavno občinstvo in tiste še po-
sebnost, ki se interesirajo za prava domača razno-
vrstna namizna in desertna vina, in sicer

Belokranje, Dolenc in Vipave.

Vina so zajamčeno pristna, tako, da jih tudi ča-
stita duhovščina zanesljivo rabi za sv. maše.

Vina se oddajajo od 56 l dalje. Desertna v
butejkah. Postrežba točna in solidna, cene nizke,
posebno, ker Deželna vinarska zadruga ne stremi
po dobičku, ampak da povzdigne promet domačih
vin kolikor mogoče. 2332

**O kakovosti vin se lahko osak-
do prepriča o Unionski kleti v
Ljubljani, kjer se točijo vina sa-
mo Deželne vinarske zadruge.**

Mesto posebnega naznanila.

Bali smo se in upali nad pol leta. In grozna slutnja se je udejavila. Pre-
minula je v Gospodu, ki smo jo tako ljubili, predraga nam, nepozabna hči, sestra
in teta

Valentina Vavpotič

Rudolfinska sestra »Rdečega križa«

v Przemyslu dne 7. decembra 1914 kot žrtev svojega vzvišenega poklica usmiljenja.
Prebivši vse grozote na galiških bojnih poljih, vse muke in strahote v ob-
legani trdnjavi, izpolnjujoč do zadnjega z radostno vdanostjo sveto ji sestrsko
dolžnost, podlegla je po dolgem trpljenju morilki — kužni bolezni.

Blagoslovljajo Te, ubogo dete, ki si jim otela mlada življenja, da greš sama
v smrt.

Ti zlato sree, bodi Ti lahka zemljica tam gori, ne bo Ti več tuja, močila jo
je slovenska kri.

Blagor Ti, ki počivaš junakinja med junaki.

Neizmerena, nepopisna je naša bol; v uteho nam bo zavest blagega spomina,
za kateri prosimo prijatelje in znance.

Večna ji slava in blag ji spomin!

Žalujejo rodbine

Dr. Janez Vavpotič,

c. kr. višji okrajni zdravnik v Novem mestu.

Lojze Pegan,
c. kr. notar v Idriji.

1250

Ivan Vavpotič,
akad. slikar v Ljubljani.

M. Rosner & Co.

v Ljubljani

veležganjarna sadja in tovarna likerjev
priporoča

v svoji lastni žganjarni kuhane izdelke i. s.

Slivovko

2349

Brinjevec

Hruševce

Tropinovec

pristnost zajamčena

Vermut - vino

najboljše kakovosti

ugodne cene

vzorci na razpolago

Izgubil se je

dne 4. junija v Radovljici majhen črnilast
psiček. Na vratu ima zvonček in krugliček.
Sliši na ime „Piko“. Dobra nagrada onemu, ki
ga vrne. Fr. Ks. Steržaj, Koprivnik v Bohinju.

Delniška stavbinska družba „Union“ v Ljubljani

pozivlja one delničarje, ki niso še poslali delnic v prebele-
ženje, da to čimprej store, ker bodo ob tej priliki dobili
tudi dividendo za l. 1913. Na to se opozarja s pripombo, da
nepravočasno dvignjena dividenda po pravilih zapade.

1243.

Upravni svet.

Sprejme se s 1. julijem za večjo
župnijo izurjen 1223

organist

Letni dohodki 700 K. — Pismene ponudbe
sprejema uprava „Slovenca“ pod št. 1223.

Išče se zanesljiv, večč

kravar

za zdravilišče 1251

Brestovac na Sljemenu

Popolnoma opremljeno 1252

stanovanje

z 2 sobama, kuhinjo, 3 posteljami in spalnim pro-
storom za služkinjo s posteljnimi perili in ku-
hinjsko opremo vred se išče takoj v najem. Vrt pri
hiši in bližina mesta se želi. Ponudbe pod „Opre-
mljeno stanovanje 1252“ na upravo „Slovenca“.

Razpisana je služba

organista in cerkvenika

na Mirni, Dolenjsko. Plača po dogovoru.
Nastopiti je takoj. 1255

**Prva češka spl. del-
niška družba za zavarovanje na
življenje v Pragi**

naznanja vladno svojim cenj. zavarovancem,
da se je preselila njena tržaška po-
družnica začasno

v Ljubljano,

**Knafljeva ulica 5, v pri-
tiličju na desno,**

kjer uraduje normalno in sprejema plačila
zavarovalnin. 1251

Oprava za jedilno sobo

iz temnega lesa, prav dobro ohranjena,
obstoječa iz kredence z marmorn. ploščo,
velik zrcal z marmor. ploščo, mize, ki
se da raztegniti, 6 stolov, prevlečenih s
pristnim govej. usnjem, dekorac. divana,
pisalne mize in klub. stola, mizice za
čaj, rujavih zastorov za 2 okna in na-
mizn. prta se takoj ceno proda. Naslov
pove uprava „Slovenca“ pod št.: 1250.

Išče se **strokovnjak**

v gradbi cest,

ki bi prevzel nadzorstvo pri gradbi neke
ceste na Spodnjem Štajerskem. Plača po
dogovoru. Ponudbe, opremljene z dokazili
o dosedanjem poslovanju, se naj naslove
na: **Stolni kapitelj v Ljubljani.**

1240

**Dva močna
ključavničarska učenca,**

sprejme takoj
Ivan Triller, ključavničar
na Bledu.

Dež. lekarna pri „Mariji Pomagaj“
M. LEUSTEK

Ljubljana, Resljeva cesta 1

zraven cesarja Franc Jožeta jub. mostu

priporoča ob sedanjem času za jemanje

najbolj pripravno, pristno, čisto in sveže

Dorševo med. ribje olje ugod. okusa, lahko

prebavljivo. Mala

steklenica 1 K., večja 2 K.

Tanno-chinin tinktura za lase, ki okrepuje

prepečuje izpadanje las. Cena steklenici

z rabilnim navodom 1 K.

Slovita Melusine ustna in zobna voda deluje

proti zobobolu in gnjilobi zob, utrdi

dlesno in odstranjuje neprijetno sapo iz

ust. — Steklenica 1 K. 3228

Zaloga vseh preizkušenih domačih zdravil,

katera se priporočajo po raznih časopisih in

cenikih. Med. Cognac, Malaga, rumo itd.